EVANGHELIA ÎN CULORI

Sfinții, prietenii noștri

IV 2313
S

Volumul II

Viețile sfinților sărbătoriți în lunile
august - decembrie

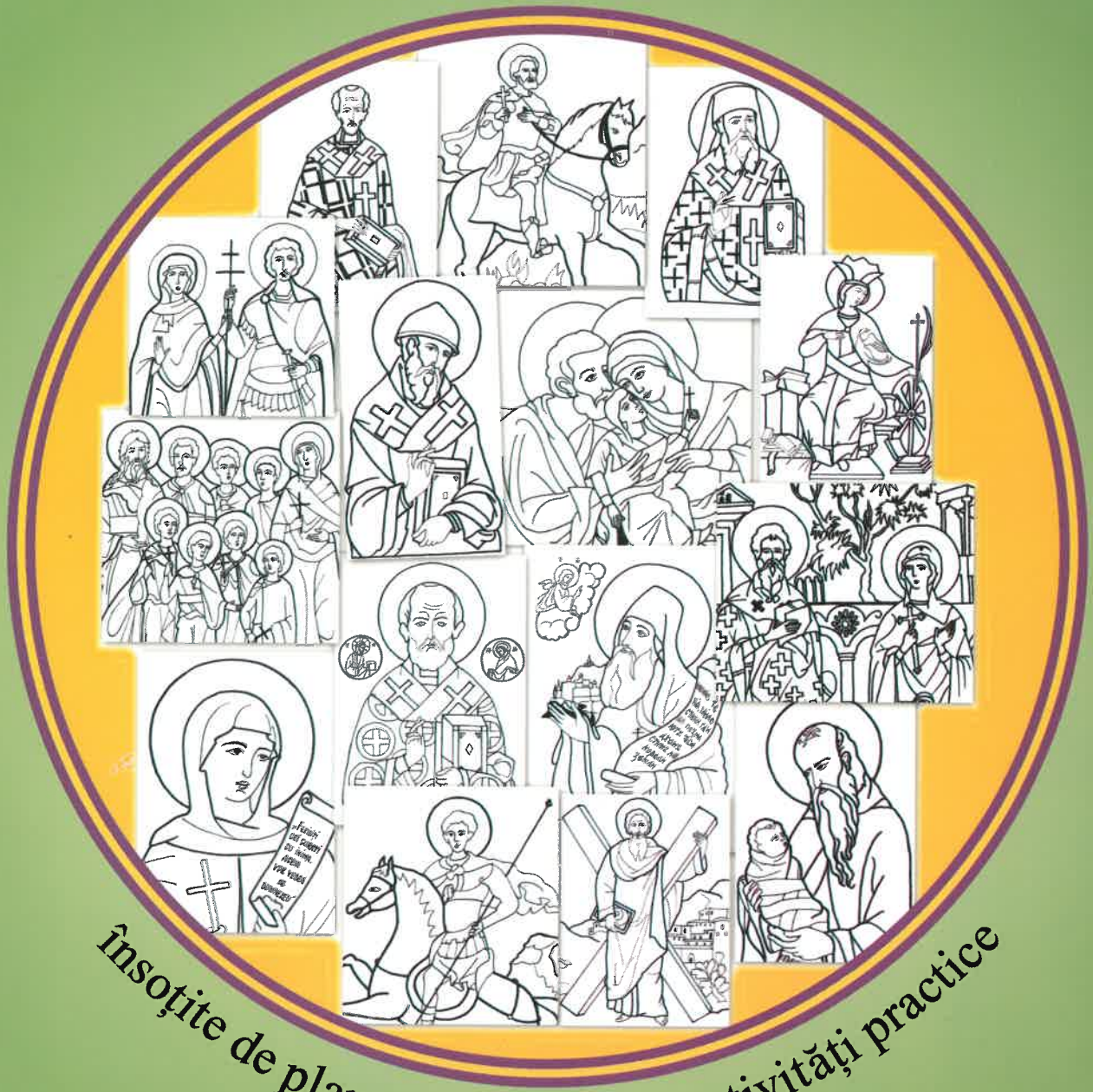

Însoțite de planșe de colorat și activități practice

7 - 11 ani

AGATON

editura Teofilia

Sfinții, prietenii noştri

Volumul II

EVANGHELIA ÎN CULORI

Sfinții, prietenii noștri

Volumul II

Viețile sfinților sărbătoriți în lunile

august-decembrie

însoțite de planșe de colorat și activități practice

Ediție îngrijită de Ioana Haşu
cu ilustrații de Luminița Pal

EDITURA AGATON

Colecția *Ortodoxia pentru copii* – 2

Făgăraş, 2014

INV: 69247
MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI BUCOVINEI
BIBLIOTECA "DUMITRU STĂNILOAE"
Secţia Studium
COTA: IV 2314

Redactor şi tehnoredactor: Natalia Corlean

© Editura Agaton, 2014
Orice reproducere integrală sau parţială a acestei cărţi
se poate face doar cu acordul scris al editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Evanghelia în culori : sfinţii, prietenii noştri / ed. îngrijită
de Ioana Haşu ; cu il. de Luminiţa Pal. - Făgăraş : Agaton, 2014-
2 vol.
ISBN 978-973-1981-63-5
Vol. 2. : Vieţile sfinţilor sărbătoriţi în lunile august-decembrie însoţite de planşe de colorat şi activităţi practice. - 2014. –
ISBN 978-973-1981-65-9
I. Haşu, Ioana (ed.)
II. Pal, Luminiţa (il.)
087.5:2

Prefață
– Întâlnirea continuă –

Petrecerea minunată la care ați fost invitați în primul volum continuă. De bună seamă, ați cunoscut deja o mulțime de persoane extraordinare – copii, tineri, bătrâni, nobili învățați, dar și țărani înțelepți, împărați și prințese, medici, profesori... Aveți de acum prieteni noi, pregătiți să vă primească în îmbrățișarea lor largă cât tot universul.

Dar întâlnirile sunt departe de a se fi încheiat! Cei de care ați aflat au la rândul lor mulți alți prieteni care abia așteaptă să vă cunoască. Veți descoperi oameni care au trăit în aceleași vremuri sau locuri cu cei pe care îi știți. ***Desigur că gazdele petrecerii minunate sunt tot sfinții*** – prietenii Domnului și prietenii noștri.

Ca și în primul volum, pe lângă povestea adevărată a vieții lor, aveți desenele prin care vă invităm să dați culoare chipurilor și veșmintelor lor, folosindu-vă de modelele de la mijlocul cărții. Fiecare sfânt are pentru voi și câte o idee despre cum ați putea aplica ce ați învățat de la el. Nu sunt teme, ci mai curând invitații la joc și la descoperire.

Înainte de a merge mai departe, să ne amintim un sfat prețios al Părintelui Teofil, duhovnicul Mănăstirii Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus: ***prieteniile sunt pentru veșnicie***. Și încă ceva: petrecerile minunate care nu sunt din lumea aceasta, cum e cea la care ați fost invitați, nu se încheie niciodată. Intrarea e liberă, gazdele se bucură de oaspeți oricând. Întoarce-vă la prietenii voștri oricând aveți nevoie de sfat, de ajutor, de mângâiere și mai ales atunci când vreți să vă cuibăriți în brațele cuiva care vă va primi mereu cu dragoste și bucurie!

Cei 7 Mucenici Macabei

(1 august)

Macabeii au fost o familie de evrei patrioți, care au trăit înainte de Hristos şi au luptat pentru independența Israelului. În Vechiul Testament avem mai multe capitole numite Cartea Macabeilor, în care se povesteşte că ei s-au răsculat împotriva unui stăpânitor din Siria, care îi obliga pe evrei să renunțe la credința în Dumnezeu. Frații Macabei, pe care îi vedem în icoană alături de mama lor Solomonia şi de preotul Eleazar, au luptat împotriva păgânilor şi au apărat Ierusalimul. Pentru credința lor, au fost chinuiți şi omorâți, devenind mucenici ai lui Hristos.

Păgânii la Ierusalim

La un moment dat, un împărat păgân al Siriei (pe nume Antioh) a început războiul cu Israelul. Voia să îi oblige pe toți evreii să aducă jertfe idolilor şi să uite de Legea lui Dumnezeu.

Oaste mare a fost trimisă să supună Ierusalimul; cei care țineau credința în Dumnezeu erau omorâți şi batjocoriți. Unii s-au convertit de frică, alții au fost uciși, dar mulți au fugit în munți sau în pustie pentru a se ascunde. Soldații l-au prins atunci pe bătrânul arhiereu Eleazar, unul din slujitorii înțelepți ai Templului, cunoscut în toată cetatea. Deşi a fost bătut şi chinuit cumplit, el a refuzat să se închine idolilor, iar în final a fost ars de viu.

Mucenicia fraților Macabei

Cei 7 frați din neamul Macabei erau ucenici ai acestui preot. Împreună cu mama lor, şi ei au fost prinşi şi trimişi în Siria. Pentru că toată lumea îi cunoştea, împăratul s-a hotărât să-i facă păgâni şi să-i dea de exemplu. Văzând el că nu vor să-şi părăsească legea, a început să îi tortureze în fața mamei lor, sperând că ea îi va sfătui să se salveze pentru a nu suferi. Într-o singură zi, au fost uciși pe rând, în fața ei, toți cei 7 frați, în chinuri groaznice. Băieții primeau cu vitejie totul, iar mama lor îi încuraja. Au început cu cel mai mare, iar când au ajuns la cel mic – care era doar un copil – i-au cerut mamei, care era zdrobită de durere, dar îşi păstra credința în Dumnezeu, să îl convingă măcar pe acesta să slujească idolilor. Ea a spus că acceptă, dar s-a dus la el şi i-a spus să moară pentru credință, ca frații lui, pentru că se vor întâlni cu toții în Împărăția lui Dumnezeu. Când pătimirile copiilor au luat sfârşit, mama lor a ridicat mâinile la Dumnezeu şi, mulțumind pentru toate, l-a rugat cu lacrimi să primească şi sufletul ei, după care a murit. Pentru jertfa lor, Dumnezeu a dat putere unui alt bărbat din neamul Macabeilor care i-a înfrânt pe sirieni şi a eliberat Ierusalimul.

Ai văzut vreo mănăstire din Bucovina? Dacă ajungi în zonă, să ştii că multe locuri te aşteaptă şi în partea ei de nord, aflată azi în Ucraina. Cea mai cunoscută este Mănăstirea Bănceni, unde mulți copii fără părinți au găsit adăpost. O alta este Mănăstirea Sfânta Ana de lângă Văşcăuți (Vaşkivți), care are un paraclis închinat Sfinților Macabei. De ziua acestor sfinți, mii de oameni vin aici să sărbătorească hramul.

Lăudând credința şi curajul Macabeilor, Sfântul Ioan Gură de Aur, un mare teolog al Bisericii, scria aşa: „Toate mamele să citească istorisirea despre frații Macabei şi maica lor! Aşa să-şi crească şi ele copiii! Căci nu te poți numi mamă doar pentru simplul fapt că ai dat naştere copiilor. Ceea ce te face să fii cu adevărat mamă este osteneala de a-ți creşte şi educa copiii! Cum de nu i-a ieşit sufletul din trup acestei mame? Vă voi spune eu: pentru că ea nu era lipită deloc de cele pământeşti, ci avea privirea ațintită doar spre veşnicie."

• Caută-i pe Sfinții Macabei în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

SFINȚII MUCENICI MACABEI

SF ELEAZAR

SF SOLOMONIA

Ce ne învață?

Sfinții Macabei

• *Au fost vremuri în care apărarea credinței a cerut jertfe. Dacă oameni ca cei din neamul Macabeilor nu ar fi avut curajul să moară pentru Dumnezeu, poate istoria Ierusalimului ar fi fost alta. Şi în România au fost astfel de timpuri, când stăpânitori străini au vrut să impună legea păgână. Un exemplu este vremea lui Ştefan cel Mare, voievod sfânt al Moldovei vreme de 47 de ani, care a luptat împotriva turcilor. Un alt exemplu: sfinții Visarion, Sofronie şi Oprea din Transilvania, care au luptat împotriva trecerii ortodocşilor la Biserica Greco-Catolică.*

• *Aşa cum evreii au fugit în munți de frica sirienilor, şi în România au fost timpuri când oamenii s-au ascuns în păduri şi în peşteri de teama conducătorilor necredincioşi. Se întâmpla nu demult, în vremea străbunicilor voştri, când la conducerea țării au ajuns comuniştii. Aceştia spuneau că nu există Dumnezeu şi îi persecutau pe cei care mergeau la biserică. Mulți oameni au devenit mucenici, după ce au fost torturați şi omorâți pentru că nu au vrut să renunțe la credință.*

Activități:

• Ştiați că şi România a avut o familie nobilă care şi-a sacrificat copiii, la fel ca Macabeii, pentru credința în Dumnezeu? E vorba de Sfântul Constantin Brâncoveanu, domnitor al Țării Româneşti. Cei 4 fii ai lui au fost ucişi de turci în fața lui, după ce au refuzat să treacă la mahomedanism. La fel ca mama Macabeilor, voievodul i-a încurajat să aleagă moartea. Îi sărbătorim în 16 august. Căutați povestea lor!

• Sfinții Macabei sunt mai puțin cunoscuți şi ziua lor nu e trecută cu roşu în calendar, adică e o zi obişnuită de lucru. Totuşi, asta nu înseamnă că ei sunt mai puțin importanți. Dacă vă uitați într-un calendar ortodox, veți vedea că în fiecare zi a anului sunt pomeniți mai mulți sfinți. Ce nume apar în ziua în care citiți această istorisire? Dar în ziua voastră de naştere? Căutați să aflați ceva despre aceşti sfinți.

Sfinții Adrian și Natalia

(26 august)

Am cunoscut până acum sfinți diferiți: tineri, bătrâni, călugări, medici, oameni simpli sau preoți învățați. O să aflăm în continuare despre doi oameni căsătoriți care au devenit sfinți: Mucenicul Adrian şi soția lui Natalia.

Erau din cetatea Nicomidia (în Turcia de azi) şi au trăit în vremea împăratului păgân Maximian, care a ucis mulți creştini şi pe care l-am mai pomenit.

Convertirea lui Adrian

Adrian era unul dintre mai marii cetății, un om învățat, care se supunea împăratului şi se închina la idoli. La el au fost au fost aduşi cândva 23 de creştini condamnați la moarte. Adrian era pus de împărat să scrie numele lor în cartea de judecată şi să îi întrebe de ce nu se tem de chinuri. Ei au răspuns: „Răbdăm toate ca să dobândim bunătățile pregătite de Dumnezeu celor ce pătimesc pentru El". Văzând credința şi curajul lor, inima lui Adrian a fost atunci atinsă de dragoste pentru Hristos şi a trecut îndată numele lui alături de ale creştinilor, spunând că este bucuros să moară alături de ei. Aflând împăratul, l-a pus în lanțuri şi l-a trimis imediat în temniță.

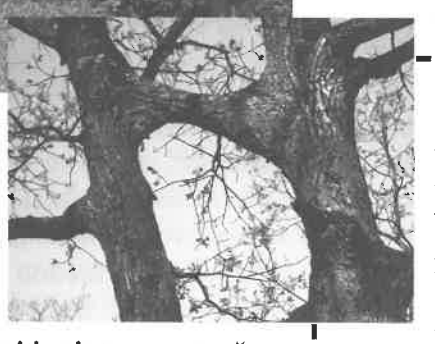

Lângă satul Costuleni din Basarabia se află Mănăstirea „Sfinții Mucenici Adrian şi Natalia". Hramul ei a fost inspirat de doi stejari aflați aici care, deşi au două tulpini diferite, sunt uniți printr-o creangă comună. Imaginea lor îi simbolizează pe cei doi sfinți, model pentru soții creştini.

Curajul Nataliei

Soția lui Adrian, Natalia, credea în Hristos, dar în ascuns; nu îndrăznise să spună nimic nici bărbatului ei. Aflând însă de convertirea lui, s-a îmbrăcat de sărbătoare şi a alergat la închisoare. Acolo i-a sărutat cu bucurie lanțurile cu care era legat şi l-a fericit pentru alegere. Erau foarte tineri – Adrian avea 28 de ani şi trecuse doar un an de când se căsătorise cu înțeleapta Natalia. Amândoi erau de neam nobil şi bogat, iar lumea din jur îi sfătuia să îşi cruțe viața şi să se bucure de anii pe care i-ar avea înainte. Ei însă rămâneau neclintiți în hotărâre, iar Natalia le-a cerut celor 23 de creştini să se roage pentru ei. Statornic în decizia lui, Adrian i-a promis soției că o va anunța când va fi executat.

Mucenicii lui Hristos

Aflând ziua în care avea să fie omorât, alături de ceilalți 23 de creştini, Adrian a plătit un paznic, care i-a dat voie să meargă să o anunțe pe Natalia. Aceasta a crezut la început că soțul ei a fugit de chinuri, aşa că i-a închis uşa zicând: „Ce voi face eu, care m-am însoțit cu un păgân? Nu m-am învrednicit de cinstea de a mă numi soția unui Mucenic, ci, iată, sunt o femeie ticăloasă a unui bărbat lepădat de Dumnezeu !". Adrian i-a strigat atunci că a venit doar să îi vestească data morții, aşa cum s-au înțeles. Ea l-a însoțit înapoi la închisoare, unde l-a îmbărbătat să meargă fără frică la moarte şi apoi a asistat la martiriu. Înainte de a fi omorâți, creştinii au fost torturați cumplit, dar niciunul nu a renunțat la credință.

După moartea mucenicească a soțului ei, Natalia a fost căutată de un nobil păgân care aflase că e văduvă şi voia să o ia de nevastă. Natalia a fugit din cetate. Ea s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu să îi aducă şi ei sfârşitul, pentru a fi alături de Adrian şi ceilalți mucenici. Pentru dragostea ei, Hristos i-a ascultat rugăciu-nea, iar sfânta Natalia a murit.

• Caută-i pe Sfinții Adrian și Natalia în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana și lipește-o aici, te va ajuta la colorat.

SFINȚII ADRIAN ȘI NATALIA

Ce ne învață Sfinții Adrian și Natalia?

• *Oamenii pot deveni sfinți indiferent de calea pe care au ales-o în viață. Cei căsătoriți, la fel ca și călugării, sunt chemați să se apropie de Hristos și să Îl imite. Chiar dacă au un alt stil de viață și alte responsabilități, scopul vieții rămâne același pentru toți oamenii.*

• *Nu îi judecați pe cei necredincioși; nu știm în ce moment al vieții lor se vor întoarce la credință. De exemplu, Adrian a devenit mucenic, deși la început era păgân și îi prigonea pe creștini. Domnul ne cheamă pe toți, dar unii auzim mai repede și mai ușor glasul Lui, iar alții avem nevoie de timp. El nu ne forțează și nu ne încalcă libertatea. Faceți și voi la fel cu cei din jur. Acceptați-i așa cum sunt și nu le judecați greșeala.*

Activitate:

• V-ați gândit că părinții voștri sunt și ei pe calea spre sfințenie? Asta e chemarea vieții creștine: să devenim asemenea Domnului. Sfântul Apostol Petru ne amintește de porunca lui Dumnezeu: *Fiți sfinți, căci Sfânt sunt Eu.*

Căsătoria creștină este, așadar, o călătorie a familiei, care caută să trăiască în așa fel încât să rămână împreună și în viața de după moarte. Chiar dacă există căderi și greșeli, important este să ne susținem unii pe alții în rugăciune și să ne ridicăm, continuând călătoria spre Împărăția lui Dumnezeu.

Rugăciunea este cel mai mare ajutor pe care îl puteți oferi celor de lângă voi. Spuneți o rugăciune pentru părinții voștri. Poate fi o rugăciune pe care o știți deja sau *Rugăciunea copiilor pentru părinți*, pe care o găsiți în cărțile de rugăciune.

Sfinții Ioachim și Ana

(9 septembrie)

Fericiții Ioachim şi Ana, părinții Maicii Domnului, sunt modelul familiei desăvârşite. Ei sunt prăznuiți a doua zi după Naşterea Fecioarei Maria (8 septembrie); am mai vorbit despre faptul că a doua zi după o mare sărbătoare îi pomenim pe cei implicați în acel eveniment.

Ei sunt bunicii Domnului Hristos şi au avut o viață sfântă, bineplăcută lui Dumnezeu.

Alungați de la Templu

Sfântul Ioachim era descendent al Regelui David, iar Ana era fiica unui preot din neamul lui Aaron. Una dintre surorile ei, Zoe, a născut-o pe Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul.

Ioachim şi Ana au fost căsătoriți timp de cincizeci de ani fără să aibă copii. Ei au trăit în liniște, credință şi modestie, deşi erau foarte înstăriți. Au folosit doar o treime din venitul lor pentru ei; o altă treime o împărțeau săracilor, iar o treime o duceau la Templu. Toată viața şi-au centrat-o în jurul sărbătorilor şi rugăciunii, postind adesea perioade îndelungate.

Odată, pe când erau deja bătrâni şi mergeau în Ierusalim să aducă jertfă Domnului, Marele Preot al Templului l-a mustrat aşa pe Ioachim: „Tu nu eşti vrednic să aduci jertfă, pentru că nu ai urmaşi". Lipsa copiilor într-o familie era privită atunci ca o pedeapsă de la Dumnezeu. Ioachim şi Ana au plecat acasă îndurerați şi au început să se roage fierbinte Domnului să facă o minune şi să le dăruiască un copil.

Îngerul vesteşte naşterea Mariei

Văzând credința şi dragostea lor, Domnul le-a trimis pe Arhanghelul Gavriil să le dea vestea bună că vor avea „o fiică prin care toate neamurile pământului se vor binecuvânta şi prin care va veni mântuirea lumii". Ana a rămas în curând însărcinată, iar peste nouă luni a născut-o pe Sfânta Fecioară Maria. Deşi aşteptaseră toată viața acest copil şi se rugaseră pentru el, părinții au hotărât imediat să o închine Domnului. La vârsta de trei ani, Ioachim şi Ana au dus-o pe Sfânta Fecioară la templu şi s-au despărțit de ea, lăsând-o să crească acolo şi să se desăvârşească în credință.

În următorii şapte ani, sfinții Ioachim şi Ana au vizitat-o adesea pe fiica lor. Prunca Maria trăia printre celelalte fecioare alese, sub îndrumarea preoților, studiind Scriptura şi vorbind adesea cu îngerii. Maica Domnului a rămas orfană la vârsta de 10 ani. Sfânta Ana, mama ei, a murit la vârsta de 79 de ani, iar Ioachim a trăit 80 de ani.

Sfinții Ioachim şi Ana erau din Nazaret. Pe locul unde se crede că a fost casa lor se află astăzi o biserică imensă. Lăcaşul romano-catolic cu hramul „Buna Vestire" are o turlă înaltă de 57 de metri şi este cea mai mare biserică creştină din Orientul Mijlociu. Pe interiorul zidului înconjurător se află multe reprezentări ale Maicii Domnului în mozaic, realizate în diferite țări ale lumii.

Fecioara Maria avea să se întâlnească peste ani cu verişoara ei Elisabeta, când amândouă erau însărcinate. Maica Domnului Îl purta pe Iisus, iar Elisabeta pe Sfântul Ioan Botezătorul şi Înaintemergătorul Domnului. Pruncul Ioan saltă de bucurie în pântecele maicii lui, iar Elisabeta cunoaşte că Maria Îl va naşte pe Fiul lui Dumnezeu şi Mântuitorul lumii.

• Caută-i pe Sfinții Ioachim şi Ana în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

SFINȚII IOACHIM ŞI ANA

Ce ne învață?

Sfinții Ioachim şi Ana

• *Naşterea copiilor nu depinde numai de om, ci şi de Dumnezeu. Sunt o serie de exemple de familii sfinte care nu au avut copii sau au avut doar la bătrânețe. Mulți dintre ei au primit această binecuvântare doar după ani de post şi rugăciune. La fel a fost născut şi Sfântul Ioan Botezătorul, după ce părinții lui – Elisabeta şi Zaharia – au cerut multă vreme mila lui Dumnezeu.*

• *Viața şi rugăciunile părinților influențează viața copiilor. Cei care au aşteptat cu răbdare darul naşterii de prunci au fost binecuvântați cu copii care încă de mici au ales calea urmării lui Dumnezeu.*

• *Copiii nu sunt proprietatea părinților, ci o binecuvântare trimisă de Dumnezeu în familie. Părinții care au înțeles asta şi-au închinat copiii lui Dumnezeu, cum au fost Ioachim şi Ana, care au dus-o pe prunca Maria la templu încă de când avea doar 3 ani.*

Activitate:

• Părintele Paisie Aghioritul, un călugăr cu viață bineplăcută Domnului, care a trăit în Muntele Atos în timpurile noastre (a murit în 1994) a vorbit mult despre Sfinții Ioachim şi Ana şi despre modelul familiei lor. El spunea aşa: „Gândul îmi spune că Hristos ar fi venit mai devreme pe pământ dacă ar fi existat o pereche neprihănită, aşa cum au fost Sfinții Ioachim şi Ana."

Ioachim şi Ana au fost, aşadar, bunicii Domnului Hristos. Încercați să faceți arborele genealogic al familiei voastre – adică să vă descoperiți strămoşii. Treceți pe o foaie numele bunicilor din partea mamei şi ai tatălui, apoi al străbunicilor. Pomeniți-i pe nume la rugăciunea din seara asta pe fiecare, vii sau adormiți.

Sfântul Siluan Atonitul

(24 septembrie)

Siluan Atonitul este un sfânt al vremurilor noastre. El a murit în anul 1938 şi a fost canonizat (trecut de Biserică în rândul sfinţilor) în anii '90. Era din Rusia, dar după ce s-a călugărit a trăit în Muntele Atos (Grecia), de aceea i-a rămas numele de Atonitul.

Sfântul Siluan este cunoscut mai mult prin învăţăturile sale, decât pentru minunile vieţii. Scrierile lui arată sfinţenia gândirii şi buna cunoaştere a lui Dumnezeu, de care se apropiase printr-o relaţie permanentă cu El. Despre viaţa Sfântului Siluan a scris ucenicul său, Cuviosul Sofronie Saharov, care la momentul editării acestei cărţi este propus şi el pentru canonizare.

În căutarea Domnului

Înainte de călugărie, Sfântul Siluan se numea Simeon Ivanovici Antonov. Se născuse în anul 1866, într-un sat din Rusia şi avea 6 fraţi. Încă de când avea doar 4 ani şi-a pus în minte să Îl caute pe Dumnezeu. Crescând, şi-a dat seama că Dumnezeu este prezent peste tot şi că nu e nevoie să meargă undeva să Îl găsească. La 19 ani a vrut să se călugărească, dar apoi s-a pierdut în ispitele tinereţii. Într-o zi, a fost trezit dintr-un coşmar de glasul blând şi plin de dragoste al Maicii Domnului. De atunci s-a decis că va intra într-o mănăstire din Muntele Atos, numit şi Grădina Maicii Domnului. Acolo, fratele Simeon a fost călugărit cu numele Siluan.

Mănăstirea „Sf. Ioan Botezătorul" de la Essex este prima mănăstire ortodoxă din Anglia şi a fost înfiinţată de un ucenic al Sfântului Siluan, un om cu viaţă sfântă – Cuviosul Sofronie Saharov. Aici călugării se străduiesc să pună în practică învăţăturile Sfântului Siluan.

Rugăciunea inimii

Încă de la începutul vieţii sale la mănăstire, Sfântul Siluan a practicat o rugăciune scurtă, foarte cunoscută acum: *Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.* Mulţi părinţi sfinţi vorbesc despre puterea acestei rugăciuni simple, care – dacă e repetată – îşi găseşte singură drumul spre inima omului. Nu mai este doar o rugăciune spusă cu buzele sau cu gândul, ci ajunge în inimă, acolo unde îi purtăm pe toţi cei dragi şi acolo unde locuieşte Domnul în fiecare dintre noi.

Ţine mintea în iad şi nu deznădăjdui!

Cei care se roagă îndreptându-şi toate gândurile şi toată atenţia spre Dumnezeu, simt prezenţa Lui. Nimic din ceea ce pot trăi oamenii în lume nu se aseamănă cu frumuseţea şi bucuria prezenţei Domnului, cu atingerea Duhului Sfânt. Când n-a mai simţit harul, Sfântul Siluan s-a rugat cu lacrimi lui Hristos să îi dăruiască iarăşi această bucurie.

Întrebând pe Domnul cum să dobândească cea mai importantă virtute, smerenia, el a auzit vocea Lui răspunzând: *Ţine mintea în iad şi nu deznădăjdui!* Iadul este în inima fiecăruia dintre noi atunci când facem ceva rău. Sfântul Siluan ne îndeamnă să acceptăm că suntem capabili de rău, dar să nu ne pierdem încrederea că putem face şi bine, cu ajutorul lui Dumnezeu. În inima noastră există deci şi puterea de a face bine, cum şi puterea de a face rău. Noi alegem pe care o folosim.

Sfântul Siluan, care a auzit glasul Domnului, a vorbit toată viaţa despre iubirea lui Dumnezeu. Atins de această iubire, s-a rugat pentru toată omenirea – pentru cei care au trăit înaintea lui şi pentru cei care aveau să se nască după el, pentru cei pe care îi cunoştea şi pentru cei necunoscuţi, pentru cei credincioşi şi pentru păcătoşi, fără deosebire. În inima sa, omul se întâlneşte cu toată omenirea.

• Caută-l pe Sfântul Siluan în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana și lipește-o aici, te va ajuta la colorat.

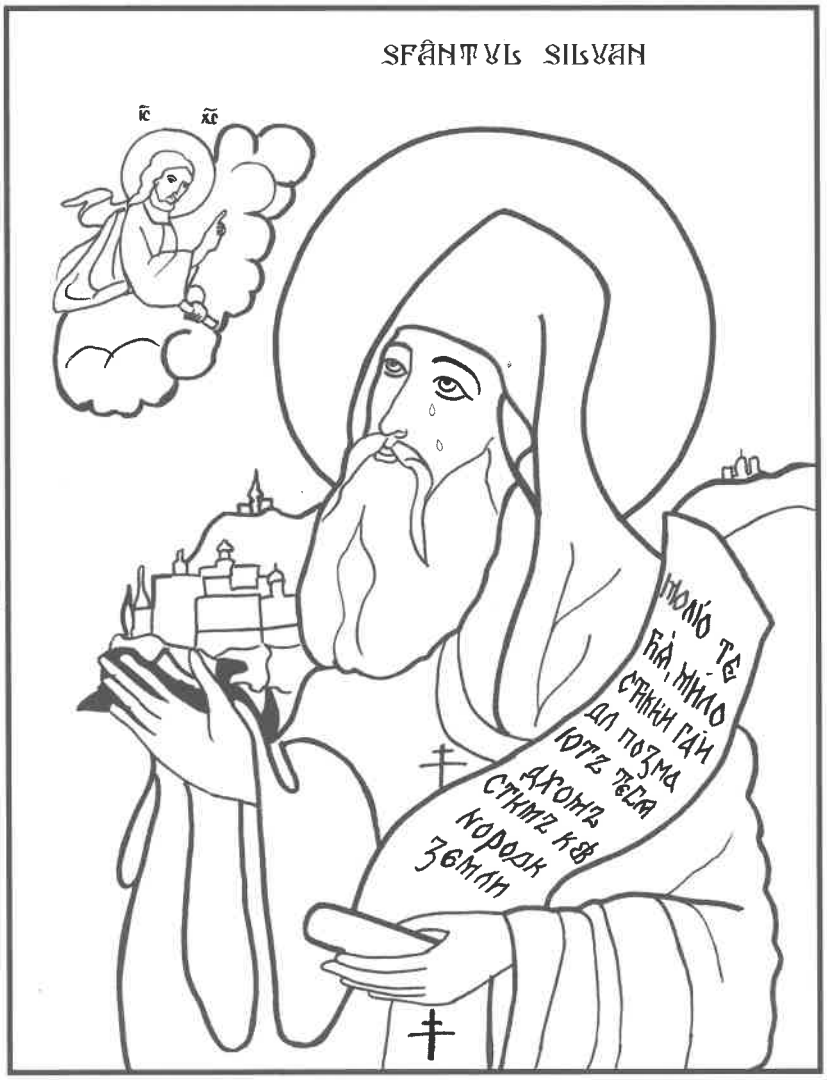

Ce ne învață Sfântul Siluan?

• Iată câteva dintre cuvintele Sfântului Siluan:

• Despre dragostea Domnului, spunea așa: *N-a fost pe pământ om atât de blând și plin de iubire ca Domnul nostru Iisus Hristos; în El este bucuria și veselia noastră. Să-L iubim, iar El ne va duce în împărăția Lui, unde vom vedea slava Lui.*

• Despre frumusețea lumii create de Dumnezeu: *Cât de măreț este Domnul nostru! Câtă frumusețe a zidit El întru slava Sa, pentru binele norodului Său, pentru ca oamenii în bucurie să-și slăvească Făcătorul.*

• Despre distrugerea naturii, fără rost: *Iată o frunză în pomul înverzit, iar tu ai rupt-o fără a fi nevoie. Nu este un păcat, dar parcă te doare și pentru frunzuliță; pentru toată făptura te doare inima, dacă ai învățat să iubești.*

Activități:

• V-ați gândit vreodată că tot ceea ce există în natură a fost creat de Dumnezeu pentru bucuria oamenilor? Toate au un rost, în toate este viață, toate au fost făcute din dragoste pentru „regele" creației, omul. Ieșiți undeva în natură și priviți în jur gândindu-vă la asta. Priviți iarba, florile, gâzele, copacii, cerul; simțiți căldura soarelui, închideți ochii și lăsați-vă mângâiați de vânt. Toate sunt mesaje ale lui Dumnezeu. Prin toate, Dumnezeu îi spune fiecărui om că îl iubește.

• Sfântul Siluan ne-a învățat despre puterea rugăciunii *Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul*. Rețineți rugăciunea asta și încercați să o spuneți în gând când vreți să Îl chemați pe Domnul în ajutor. Vorbiți cu un preot când aveți nevoie de sfat sau explicații.

Sfinții Ciprian și Iustina

(2 octombrie)

Ciprian era un vrăjitor vestit, dintr-o familie necredincioasă. Născut într-un oraş din nordul Africii, el nu auzise de Dumnezeu şi nu se rugase niciodată. Dacă alți sfinți au fost născuți în binecuvântare şi învățați Legea Domnului încă de mici, Ciprian a avut cu totul altă experiență. La vârsta de 7 ani, el a fost încredințat unor vrăjitori închinători la idoli, petrecându-şi copilăria în temple păgâne.

Când a crescut, el a încercat, cu ajutorul diavolului, să o vrăjească pe Iustina, o tânără fecioară botezată la credința în Hristos. Pentru că magiile negre nu au avut efect asupra fetei credincioase, într-un final Ciprian s-a convertit şi a devenit preot, apoi episcop.

Viața lui este o pildă despre cum Dumnezeu ne oferă tuturor ocazia de a ne întoarce la credință şi ne iartă toate păcate.

Iustina devine creştină

Ca şi Ciprian, Iustina era născută dintr-o familie păgână. Creştinii erau de altfel foarte puțini în secolul al III-lea, când credința în Hristos nu era încă aşa răspândită în lume. Totuşi, pentru că avea inima şi mintea curate, când a auzit prima dată pe cineva vorbind despre Mântuitorul Iisus, ea a simțit că aceasta este credința adevărată. A început să meargă la biserică, apoi a fost botezată, împreună cu părinții ei. Din acel moment, Iustina a promis că nu se va căsători şi îşi va dedica întreaga viață slujirii Domnului.

Ciprian şi diavolii

Crescut printre vrăjitori, Ciprian învățase să facă tot felul de lucruri neobişnuite cu ajutorul diavolilor. Devenise vestit pentru farmecele sale, ajungând să stea la sfat cu demonii. La un moment dat, a venit la el Aglaid – un tânăr necredincios, care se îndrăgostise de Iustina şi voia să facă farmece pentru ca ea să-l accepte de bărbat şi să uite promisiunea de a-şi dedica viața Mirelui Hristos.

Ciprian i-a promis că îl va ajuta şi a trimis diavolii la fată. Primul drac s-a întors ruşinat şi speriat de tăria rugăciunii ei. Al doilea demon, mult mai puternic, i-a adus fecioarei multă tulburare. Iustina nu ştia ce i se întâmplă, dar a înmulțit postul şi privegherea, strigând la Domnul să nu o părăsească şi să o apere de vicleniile demonilor pe care îi simțea aproape. Aglaid era tot mai furios că farmecele au dat greş. Atunci, Ciprian a trimis o căpetenie a dracilor să o ispitească pe fecioara creştină. Şi acesta s-a întors înspăimântat, ars de semnul Crucii, cu care Iustina se însemna fără încetare. În acel moment, Ciprian a înțeles că puterea adevărată nu este la demoni şi a strigat: „Dumnezeul Iustinei, ajută-mi şi mie!". Aşa a cunoscut şi el dragostea Domnului şi pacea credinței. După ce s-a botezat, a fost făcut preot şi apoi a ajuns episcop, iar Iustina a devenit starețа unei mănăstiri de călugărițe.

După un timp, fiind arestați de împărații păgâni, amândoi au fost trimişi la închisoare şi în final au fost omorâți, devenind mucenici.

Biserica Zlătari din Bucureşti, ridicată în secolul XVII de către breasla „zlătarilor" (meşteri în aur şi argint), adăposteşte o raclă cu mâna dreaptă a Sfântului Mucenic Ciprian.

La execuția lor a asistat şi un om oarecare, pe nume Teoctist. Auzind mărturisirea de credință a celor doi, a căzut în genunchi lângă Sfântul Ciprian şi s-a închinat lui Dumnezeu. Îndată împăratul a poruncit să fie omorât. Sfântul Teoctist este pomenit şi el în 2 octombrie, alături de Sfinții Mucenici Ciprian şi Iustina.

• Caută-i pe Sfinții Ciprian și Iustina în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana și lipește-o aici, te va ajuta la colorat.

SFINȚII CIPRIAN ȘI IUSTINA

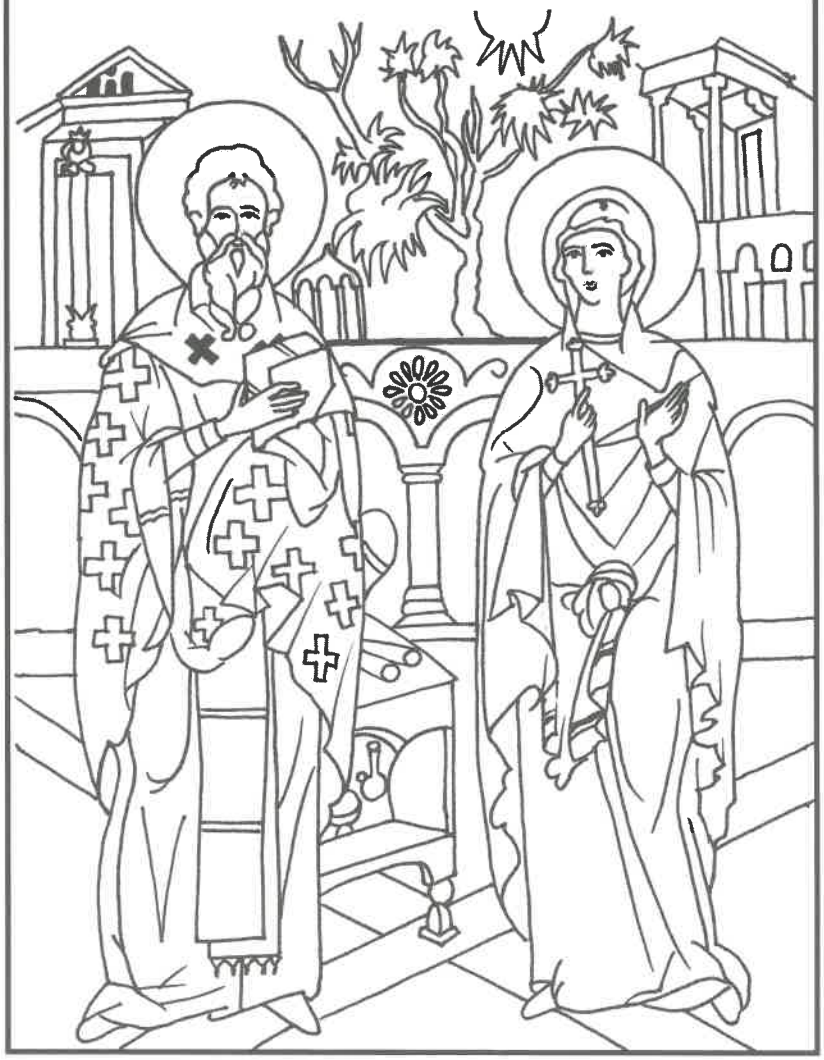

Ce ne învață Sfinții Ciprian și Iustina?

• *Puterea celui rău este reală, la fel ca și puterea lui Dumnezeu; fiecare om poate alege pe care dintre cele două o primește în viața lui. Apărare împotriva demonilor este chemarea Domnului. Tânăra Iustina i-a rușinat pe diavolii trimiși să o facă să cadă în ispită, prin post, rugăciune și citirea psalmilor. Acestea rămân și acum arme ale creștinilor în lupta cu cel rău.*

• *Nu doar cei care provin din familii creștine și au avut părinți rugători sunt chemați la sfințenie, adică la imitarea lui Hristos. Vedem că Sfântul Ciprian, un vrăjitor prieten al demonilor, a devenit episcop și mucenic, după ce a renunțat la păcat și a îmbrățișat credința.*

• *Există și astăzi oameni care apelează la puterea demonilor pentru a face așa-zise minuni. Ei pot face magii sau pot ghici viitorul, dar în felul acesta devin prieteni ai dracilor, care au putere asupra lor. Feriți-vă de astfel de oameni și de practicile acestea periculoase! Nu folosiți nici în glumă chemarea celui rău. Așa cum Hristos vine în ajutorul celor care Îi cheamă numele, și demonii se apropie de cei care îi pomenesc. Cei care drăcuiesc invocă puterea celui rău.*

Activitate:

• La finalul povestirii, am aflat despre Teoctist, un om oarecare, despre a cărui viață nu știm mai nimic, dar care a devenit sfânt după ce i-a întâlnit pe Ciprian și Iustina. Cu alte cuvinte, Teoctist a crezut în Hristos doar văzând niște oameni sfinți. De aici înțelegem cum fiecare om poate deveni un model pentru alții. V-ați gândit că tot ceea ce faceți îi poate influența pe cei din jurul vostru? Țineți cont de asta la prima întâlnire cu cineva din afara casei. Puteți fi cel care îi dăruiește bucurie și pace omului care vă iese în cale, prin purtare frumoasă și cuvânt bun.

Sfânta Parascheva

(14 octombrie)

Cuvioasa Parascheva este una din cele mai cunoscute şi iubire sfinte din România. Moaştele ei se află la Catedrala din Iaşi, fiind considerată ocrotitoarea Moldovei. Ziua ei adună în fiecare an sute de mii de oameni, în cel mai mare pelerinaj din ţară.

La racla Sfintei se fac în permanenţă minuni, dar şi cei care se roagă în faţa icoanelor ei povestesc despre vindecările minunate şi ajutorul primit de la Cuvioasa. Deşi nu a trăit în România, moaştele ei se află la noi din anul 1641, când au fost dăruite domnitorului Vasile Lupu de Patriarhia de la Constantinopol.

Lepădarea de lume

Sfânta Parascheva s-a născut în satul Epivata din provincia romană Tracia, într-un neam de oameni vestiţi şi bogaţi. Epivata se află pe ţărmul Mării Marmara din Turcia, în apropiere de Istanbul, şi se numeşte astăzi Selimpaşa. Parascheva a fost crescută în credinţa creştină şi încă de mică avea drag de rugăciune şi biserică. Pe când avea doar 10 ani, a auzit la o slujbă cuvintele Mântuitorului care spune: *Oricine voieşte să vină după Mine să se lepede de Sine, să-şi ia crucea şi să Îmi urmeze Mie.* (Marcu 8, 34). Cuvintele s-au lipit de inima ei aşa încât pe drum spre casă, când a întâlnit un copil sărac, a făcut schimb de haine cu el. Părinţii au pedepsit-o aspru pentru că s-a întors în zdrenţe, după ce ei o gătiseră în haine scumpe; cu toate astea, ea a continuat să facă la fel oricând vedea un om sărman. Dădea tot ce avea, nu ţinea nimic pentru ea, spre disperarea familiei.

De ziua Cuvioasei Parascheva, sute de mii de oameni vin la Iaşi pentru a o sărbători, ca pe un prieten apropiat. Pelerinii înfruntă adesea vremea rea şi stau ore în şir la coadă pentru a o saluta pe cea care le este alături când au nevoie de ajutor.

Ani de post şi privegheri

Pe când era doar un copil, Parascheva a plecat de acasă pentru a urma Domnului şi a împlini chemarea Evangheliei. Sub îndrumarea unor preoţi, a rămas cinci ani la o mănăstire de maici, iar apoi a pornit spre Israel. Voia din toată inima să se închine şi să se roage în locurile în care a trăit şi a pătimit Domnul Hristos. În final, a rămas la o altă mănăstire de maici, departe de lume, în pustiul Iordanului. Îşi petrecea tot timpul în rugăciune, post şi privegheri, nedorind nimic pentru ea şi arzând de dragoste pentru Dumnezeu.

Când avea 25 de ani a primit în vis îndemn de la Domnul să se întoarcă în locurile natale, pentru că dorinţa de a fi pentru totdeauna cu Hristos îi va fi împlinită. A revenit în locurile natale fără a spune cine este şi murit aici, după ce încă de mică se pregătise pentru întâlnirea cu Domnul şi intrarea în Bucuria veşnică.

Trupul Sfintei a fost îngropat la marginea mării, fără ca nimeni să ştie cine este ea. Peste un timp, la mal a fost adus corpul unui marinar care murise într-un naufragiu. Când au vrut să îl îngroape, oamenii au găsit trupul Cuvioasei întreg. Cu toate acestea, au aşezat trupul marinarului alături. Dar doi dintre localnici au avut apoi un vis: au văzut o împărătească care le-a spus că al ei este trupul lângă care a fost îngropat marinarul. Ea i-a rugat să scoată moaştele din pământ şi să le pună la loc de cinste. Era chiar Sfânta Parascheva, care doar după moarte şi-a descoperit identitatea, pentru a veni de acum în ajutorul credincioşilor. Trupul ei era întreg şi bine mirositor, aşa cum îl găsim şi astăzi în Catedrala de la Iaşi. De-a lungul a sute de ani, cei care s-au rugat la racla Cuvioasei au trăit bucurii de negrăit şi mari minuni.

• Caut-o pe Cuvioasa Parascheva în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

CUVIOASA PARASCHEVA DE LA IAŞI

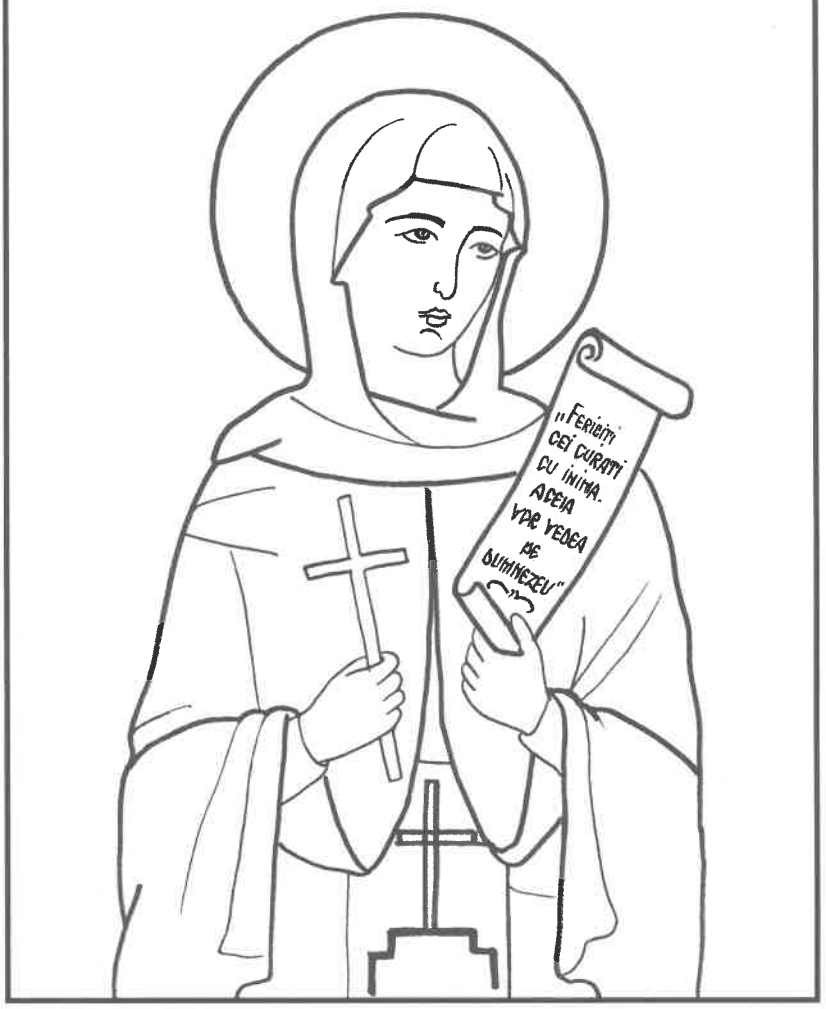

Ce ne învață?

Cuvioasa Parascheva

• Domnul sfinţeşte nu numai sufletele celor care Îl iubesc şi fac poruncile Lui, ci şi trupurile lor. Moaştele ne arată că sfinţenia are şi dovezi concrete. Minunile care se fac prin aceste moaşte sunt mărturie că sfinţii rămân alături de noi şi ne ajută în călătoria noastră spre Împărăţia lui Dumnezeu

• Tot de la Cuvioasa învăţăm că poruncile Domnului nu sunt doar pentru oamenii mari, ci pot fi împlinite şi de copii. Sfânta Parascheva s-a hotărât să urmeze Domnului încă de când avea 10 ani, o vârstă la care copiii sunt consideraţi adesea prea mici pentru a lua decizii serioase.

• Pelerinajul e ca o vizită de ziua cuiva, doar că regula cadourilor se inversează: sărbătoriţii sunt cei care oferă daruri. În loc de obişnuita felie de tort, ei dau bucurie şi împlinesc cererile bune. Când vă închinaţi la moaştele unui sfânt, nu vă grăbiţi să le sărutaţi şi să fugiţi. Rămâneţi câteva clipe acolo şi nu uitaţi că unde sunt moaştele este şi sfântul. Spuneţi-i ceva, aşa cum i-aţi spune unei persoane dragi. Acum e momentul să îl rugaţi să vă ajute, dacă aveţi o problemă. Sau puteţi doar să îl salutaţi şi să îi mulţumiţi că v-a primit în vizită. Vorbiţi-i ca şi cum l-aţi avea în faţă, pentru că el este prezent şi vă aude gândul.

Activitate:

• Sfânta Parascheva s-a hotărât definitiv să Îi urmeze lui Hristos auzind un singur cuvânt din Evanghelie, pe care l-a respectat până la sfârşitul vieţii. Scrieţi aici versetul vostru preferat şi amintiţi-vă să îl respectaţi.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie

(26 octombrie)

Sfântul Dimitrie a fost un nobil curajos care a fost martirizat pentru credință. El a trăit în secolul al III-lea în Cetatea Salonic (Grecia), într-o vreme în care creştinii erau prigoniți. Am vorbit deja despre mai mulți sfinți care au trăit atunci şi care au fost uciși pentru că au refuzat să se închine idolilor.

Moaştele lui se păstrează şi astăzi într-o frumoasă biserică închinată lui din oraşul Salonic (sau Thessaloniki, cum îi spun grecii). Locaşul a fost ridicat încă din primele veacuri, chiar pe mormântul lui.

Crescut în credință

Nobili învățați şi înstăriți, părinții lui Dimitrie erau şi ei creştini, aşa că l-au botezat încă de mic şi l-au învățat tainele credinței. La adăpostul reşedinței lor păzite în permanență, copilul era ferit de cei care îi omorau pe creştini. Creştea cu vârsta, dar creştea şi în credință, primind harul Domnului Hristos şi bucurându-se de prietenia cu El. Apoi, tânărul Dimitrie a rămas orfan. Aflând asta împăratul Maximian, care stăpânea ținutul, l-a chemat pe înțeleptul Dimitrie şi l-a făcut voievod în locul tatălui său.

Voievodul din închisoare

Voievodul Dimitrie şi-a îndeplinit cu dragoste toate îndatoririle, în acelaşi timp propovăduind credința. Exemplul lui, faptele lui bune şi viața lui frumoasă i-au făcut pe mulți să se convertească, lucru care a ajuns şi la urechea împăratului păgân. Înfuriindu-se Maximian (din ordinul căruia mulți creştini au fost martirizați), l-a trimis la închisoare pe Dimitrie. Renunțând la titlurile nobiliare, la cinste şi la averi, Dimitrie a ales să petreacă în cea mai murdară şi temută închisoare şi să îşi mărturisească în continuare credința.

Acolo a fost cercetat de îngerul lui Dumnezeu, care i-a pus pe cap o frumoasă cunună din Rai, spunându-i: *Pace ție, pătimitorule al lui Hristos, Dimitrie! Îmbărbătează-te şi te întăreşte, căci vei birui duşmanul credinței.* Iar Sfântul a răspuns: *Mă bucur în Domnul şi mă veselesc întru Dumnezeu, Mântuitorul meu!.*

Lie şi Nestor

În vremea aceea, creştinii erau uciși de un anume Lie – un barbar gigantic, protejat de împărat, de care nu îndrăznea nimeni să se atingă. Totuşi, un alt tânăr creştin – Nestor – a venit la Dimitrie şi a cerut binecuvântare să lupte cu uriaşul. Sfântul Dimitrie s-a rugat apoi l-a însemnat cu semnul Crucii pe frunte spunând: *Pe Lie vei birui şi pe Hristos vei mărturisi!*. Aşa s-a şi întâmplat, numai că Maximian a aflat de cine a fost încurajat Nestor. Furios, a trimis soldații să îl omoare pe Dimitrie. Trupul fiindu-i străpuns de sulițe, Sfântul şi-a dat sufletul în mâinile Domnului. Apoi şi Nestor a fost ucis, devenind mucenic.

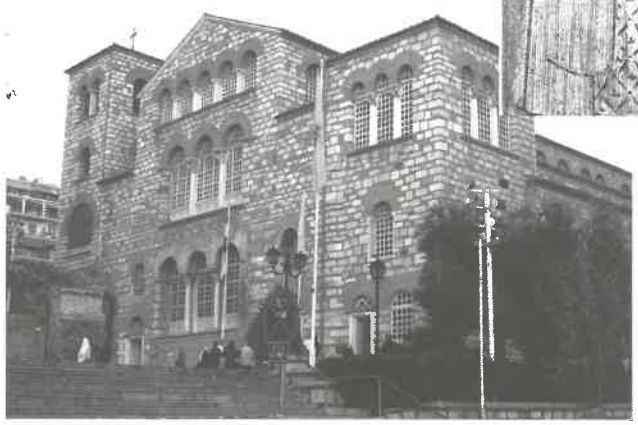

Biserica Sfântului Dimitrie din Tesalonic are o poveste lungă de suferințe, incendii şi distrugeri. Sfântul însă a păzit-o mereu, aşa cum a păzit şi întreg oraşul, al cărui ocrotitor este. Aşa se face că, pe lângă racla cu sfintele moaşte, găsim aici o impresionantă bazilică în stil bizantin, monument UNESCO, unde se păstrează şase mozaicuri din secolele VI-IX d.Hr. Unul dintre ele este „Sf. Dimitrie şi copiii".

Trupul Sfântului Dimitrie a fost îngropat în taină de un slujitor al lui, care era şi el creştin. Cu vremea, moaştele au început să izvorască mir, de unde i-a rămas mucenicului numele Dimitrie Izvorâtorul de Mir.

• Caută-l pe Sfântul Dimitrie în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

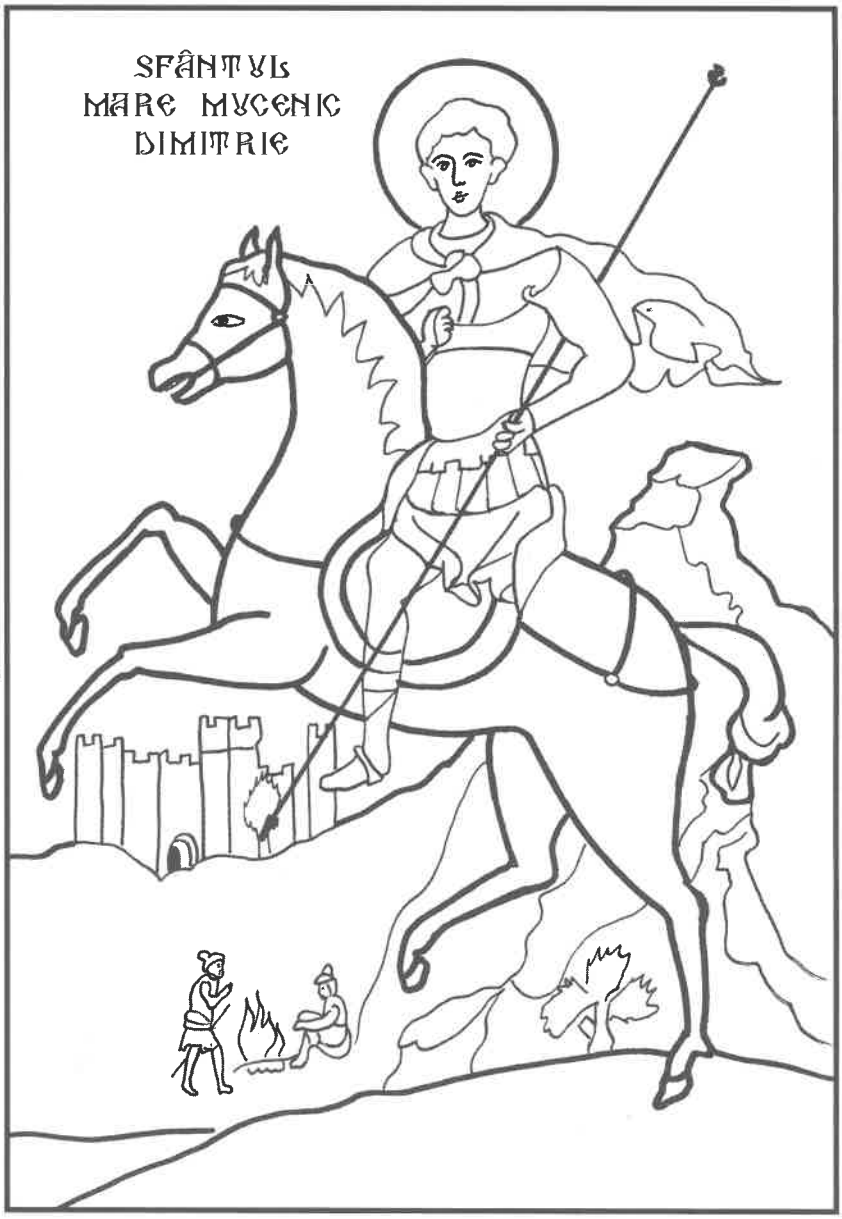

Ce ne învață Sfântul Dimitrie?

• *Averile, titlurile şi funcțiile – adică cinstirile care pot fi obținute în lumea aceasta – nu reprezintă nimic dacă nu sunt dublate de credință. Când a avut de ales între cele două, Sfântul Dimitrie a renunțat la tot, inclusiv la viața pământească, de dragul credinței.*

• *Pentru că a devenit protector al Cetății Salonic şi multe bătălii au fost câştigate cu ajutorul lui, Sfântul e înfățişat în unele icoane ca soldat. Ca şi reprezentare, seamănă cu Sfântul Gheorghe: un cavaler în armură, pe cal, gata de luptă. De altfel există multe asemănări între cei doi: au trăit în aceeaşi perioadă istorică (secolul al III-lea după Hristos), au mărturisit cu vitejie credința în fața păgânilor şi au fost amândoi martirizați. În unele icoane mai vechi, Sf. Dimitrie şi Sf. Gheorghe apar chiar pictați împreună.*

Activitate:

• A doua zi după sărbătoarea Sfântului Dimitrie Izvorâtorul de Mir, adică în 27 octombrie, este prăznuit un alt sfânt cu numele Dimitrie: Dimitrie cel Nou. Moaştele lui se află la Catedrala din Bucureşti şi este considerat ocrotitorul Capitalei. De ziua lui are loc un mare pelerinaj, aşa cum se întâmplă la Iaşi, când este prăznuirea Cuvioasei Parascheva. El a fost un călugăr născut în Bulgaria, care a trăit în secolul al XIII-lea. Căutați să aflați mai multe despre viața lui. Dacă ajungeți la Bucureşti, nu uitați să mergeți să vă închinați la moaştele sale.

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil

(8 noiembrie)

După ce am făcut cunoștință cu atâția oameni sfinți, e momentul să vorbim și despre îngerii Domnului. Mihail și Gavriil sunt doi îngeri care fac parte din grupul arhanghelilor. Îngerii au fost creați de Dumnezeu încă de la facerea lumii și principala lor lucrare este de a-i susține pe oameni în călătoria lor spre Împărăția lui Dumnezeu. Îngerii sunt duhuri; ei nu au trup, nu se căsătoresc, nu se înmulțesc și nici nu mor. Totuși, pentru a veni în ajutorul oamenilor, uneori ei pot lua o înfățișare și pot vorbi. În icoane și în picturile de pe pereții bisericilor, îi vedem reprezentați cu trup și cu aripi, așa cum i-au văzut cei cărora li s-au arătat de-a lungul veacurilor. Cei doi arhangheli Mihail și Gavriil sunt pictați de regulă pe cele două uși laterale ale altarului, ca niște paznici ai intrării în locul sfânt, unde preotul slujește Liturghia.

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil sunt ocrotitorii Centrului de formare și consiliere de la Iași, coordonat de Maica Siluana Vlad. Maicile de la acest centru au activități și întâlniri duhovnicești cu copii și tineri – ateliere, cursuri, consiliere, tabere.

Gavriil – aducătorul veștilor bune

Arhanghelul Gavriil a fost cel care le-a dus lui Ioachim și Anei vestea despre nașterea Fecioarei Maria. Tot el a vestit mai târziu Maicii Domnului că Îl va naște pe Hristos, salutând-o cu cuvintele: *Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!*

Numele arhanghelului Gavriil e pomenit și în Vechiul Testament, tot ca aducător al veștilor bune. În icoane, e reprezentat cu o floare în mână, ca simbol al bucuriei pe care o aduce.

Mihail – arhanghelul dreptății

Arhanghelul Mihail este protectorul oștilor cerești, primul din ceata Sfinților Arhangheli. Se spune că el este cel dintâi dintre îngerii păzitori care a înțeles căderea lui Lucifer, îngerul care s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, devenind demon. Văzând căderea lui, Mihail a strâns cetele îngerești și le-a spus așa: *Să luăm aminte la pătimirea celor care erau cu noi, care până acum au fost lumină, și acum s-au făcut întuneric.* Vorbea despre Lucifer, dar și despre ceilalți îngeri care l-au urmat și au căzut împreună cu el.

Mihail s-a arătat și celor care au trăit în vremea Vechiului Testament, vestind diferite evenimente și avertizând oamenii cu privire la ce urma să li se întâmple. El este reprezentat de multe ori cu o sabie în mână, ca simbol al dreptății, dar nu este vorba despre ceea ce înțelegem noi oamenii prin dreptate, ci de Dreptatea dumnezeiască. Aceasta nu e bazată pe păreri și orgolii, ci pe Adevăr și Iubire.

Tot în această zi este sărbătorit și arhanghelul Rafail, pomenit în Sfânta Scriptură. El este considerat protectorul călătorilor și al celor călători. 8 noiembrie este de fapt ziua tuturor cetelor îngerești, în care Biserica ne aduce aminte de lumea nevăzută a îngerilor, cei care sunt mereu prezenți alături de noi în chip tainic și ne ocrotesc.

CENTRUL DE FORMARE ȘI CONSILIERE
SFINȚII ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL
Arhiepiscopia Iașilor "Vântură, Doamne, pleava lucrărilor noastre cu vântul milostivirii Tale!"
www.sfintiiarhangheli.ro

Ce ne învață *Sfinții Arhangheli*?

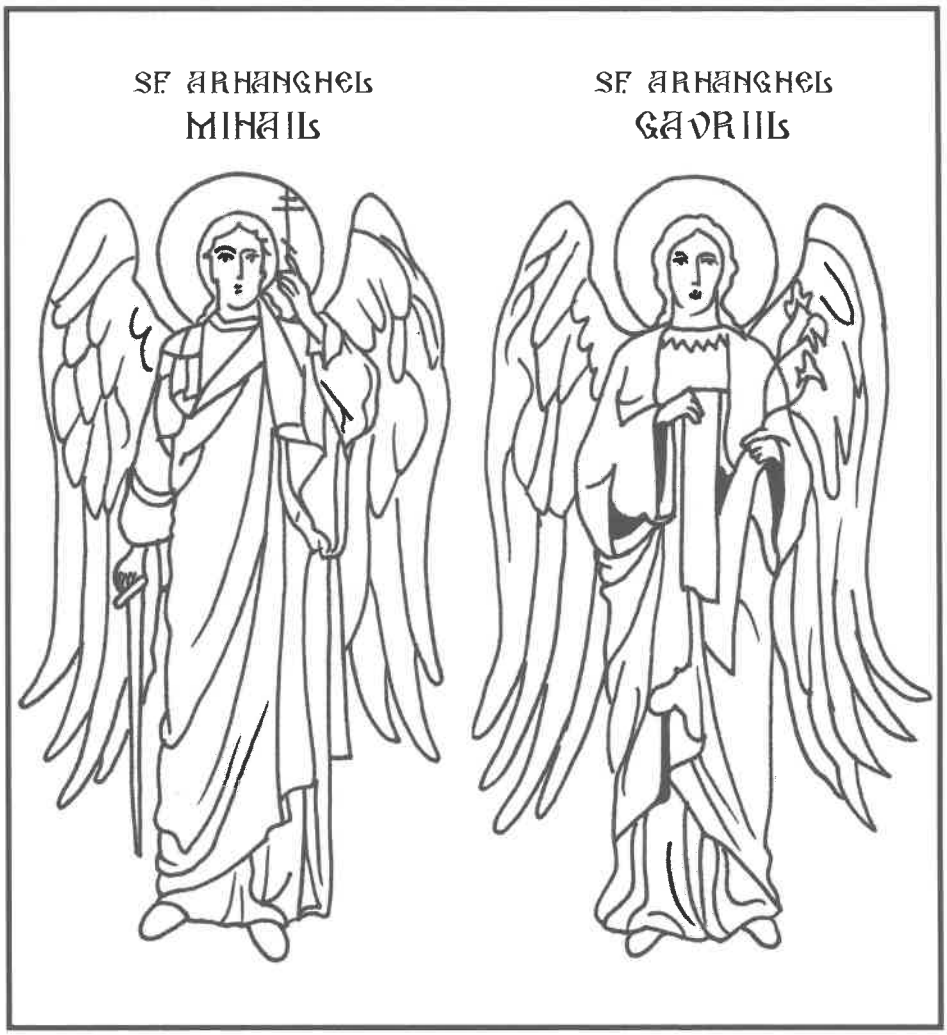

• *Îngerii nu sunt într-un loc îndepărtat care nu are legătură cu lumea noastră. Chiar dacă nu îi vedem, ei sunt alături de noi şi ne susţin în călătoria noastră spre împărăţia lui Dumnezeu. Ne putem gândi la îngeri ca la o putere pe care nu o vedem, dar o simţim şi ştim că există. Un exemplu de astfel de forţă e vântul – îl simţim cum ne atinge faţa şi ne mişcă părul sau hainele, ştim că are putere, dar nu îl vedem, pentru că nu are un trup. Aşa sunt şi îngerii – ei sunt lângă noi, uneori îi simţim, dar nu îi putem vedea.*

• *În lume există îngeri buni, dar şi îngeri răi. Cei buni ne ajută în drumul spre mântuire, în vreme ce cei întunecaţi – pe care îi numim diavoli – ne pun piedici. Să apelăm la ajutorul îngerilor Luminii şi să nu uităm că cei ai Întunericului se bucură când călcăm poruncile Domnului.*

• Caută-i pe Sfinții Arhangheli în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

Activitate:

• Scrie un mesaj îngerului tău păzitor. Poate fi o scrisoare, un desen sau o poezie. Îi poți mărturisi ceva, îi poți cere ajutorul sau poți pur şi simplu să îi mulțumeşti pentru că te însoțeşte nevăzut în tot ceea ce faci, de când te-ai născut. Poți face ce vrei cu mesajul – îl păstrezi doar pentru tine sau îl arăți cuiva drag. Odată pus pe hârtie, el a ajuns deja la îngerul tău, care e mereu cu tine.

Sfântul Nectarie

(9 noiembrie)

Povestea adevărată care urmează este despre un băiețel sărac din Grecia care a avut o copilărie foarte grea. Când a crescut, el a ajuns călugăr, profesor şi mitropolit, înființând o mănăstire foarte cunoscută astăzi. Ierarhul Nectarie e unul din oamenii sfinți ai vremurilor noastre, fiind canonizat în anul 1961. El s-a născut în 1846 în oraşul Silivria, care astăzi se află în Turcia, pe malul Mării Marmara. Este aşezat foarte aproape de Selimpaşa, sătucul natal al Cuvioasei Parascheva, despre care v-am povestit. Părinții lui erau săraci, însă foarte credincioşi. Deşi a avut o viață plină de încercări, Sfântul Nectarie este cunoscut pentru marea sa blândețe şi dragoste şi pentru minunile pe care le-a făcut atât în timpul vieții, cât şi după moarte.

Scrisoarea către Dumnezeu

Sfântul Nectarie a fost trimis încă de când era mic la şcoală la Constantinopol, unde a studiat teologia şi scrierile Sfinților Părinți. Din cauză că familia lui nu avea bani să îi trimită, băiețelul trebuia să muncească pentru a se putea întreține. Era singur printre străini, obosit, cel mai adesea flămând şi cu hainele rupte, dar se ruga mereu Domnului şi credea în ajutorul Lui. Într-o iarnă, când copilul era trist şi apăsat de greutăți, Domnul Hristos i s-a arătat în vis şi l-a întrebat de ce plânge. Când s-a trezit, i-a scris o scrisoare în care i-a povestit că suferă de frig pentru că hainele şi ghetele i s-au rupt, iar el trebuie să meargă prin zăpadă şi ger. La final a adăugat: *Iartă-mă că te necăjesc cu problemele mele. Mă închin Ție şi te iubesc.* Pe plic a scris: *Pentru Domnul Iisus Hristos – în ceruri.* Un negustor s-a oferit să ducă la poştă plicul, dar văzând cui îi e adresat, l-a deschis şi a citit. Impresionat de credința şi dragostea copilului, a făcut un pachet cu haine şi încălțăminte şi i le-a trimis. De atunci, băiatul a stăruit şi mai mult în rugăciune, ştiind că Domnul îi trimite – prin diverse întâmplări – toate cele de care are nevoie.

Mănăstirea Sfântului Nectarie din insula Eghina.

Profesor şi mitropolit smerit

După ce a terminat şcoala, tânărul s-a călugărit. A fost făcut preot, iar mai apoi a devenit mitropolit. Aşa a fost trimis în capitala Egiptului, Cairo, şi în alt mare oraş, Alexandria, unde a slujit Bisericii şi oamenilor. Deşi avea acum o funcție mare, trăia modest şi se purta cu dragoste față de toată lumea. Văzând diavolul că nu îl poate face să cadă în păcat, le-a trimis gânduri rele celor din jurul lui, care au început să îl invidieze şi să îl vorbească de rău. Din cauza lor, Sfântul Nectarie a fost obligat să părăsească Egiptul. S-a întors la Atena, capitala țării natale, unde era din nou singur, sărac, părăsit de toți. Ca şi în copilărie, el continua să dea slavă lui Dumnezeu pentru toate şi să îşi continue lucrarea bună pe calea spre Împărăția Domnului, iertând şi binecuvântând pe toată lumea. Aici a devenit directorul unei şcoli teologice. Modest şi plin de dragoste, a fost văzut spălând uneori holurile şi toaletele seminarului, în locul femeilor de serviciu.

Spre finalul vieții, Sfântul Nectarie a construit o frumoasă mănăstire de maici, pe insula Eghina din Grecia. Aici se păstrează chilia şi lucrurile sfântului şi tot aici a fost şi înmormântat. Locul este vizitat de pelerini din întreaga lume, care mărturisesc minunile pe care le-a făcut Sfântul Nectarie ca răspuns la rugăciunile celor care îl cheamă în ajutor.

Pentru că a trăit nu demult, avem nu doar icoane cu Sfântul Nectarie, ci şi fotografii. Un mare dar pentru credincioşi sunt sfintele sale moaşte. Trupul lui a fost găsit bine mirositor şi întreg la câțiva ani după moarte. Părticele din moaştele Sfântului Nectarie se păstrează la multe biserici şi mănăstiri din România.

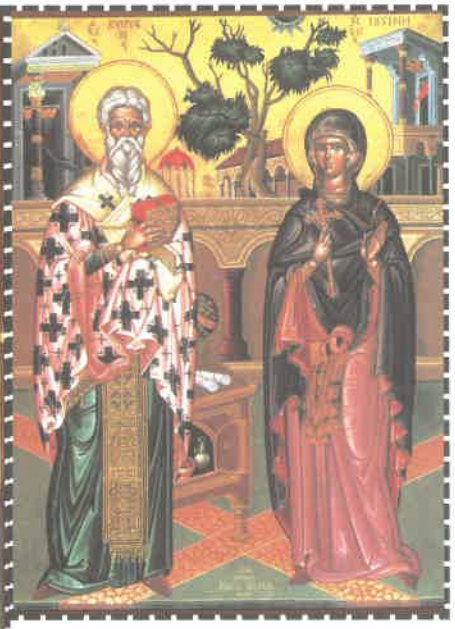

SAINT
JOACHIM
ΜΡΘΥ
SAINT
ANNA

Ο ΑΓΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

CUVIOASA PARASCHIVA
DE LA IAȘI

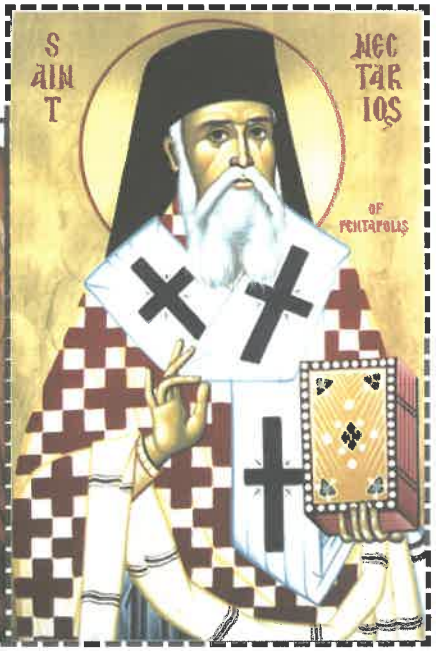
SAINT
NECTARIOS
OF PENTAPOLIS

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Sfantul
Mina
Ocrotitorul
Pacuitilor

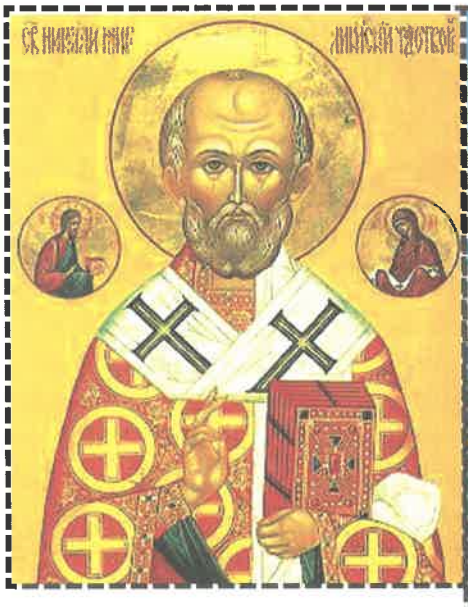
ΣΚ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΥΡ ΛΥΚΙΑΣΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ο ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ

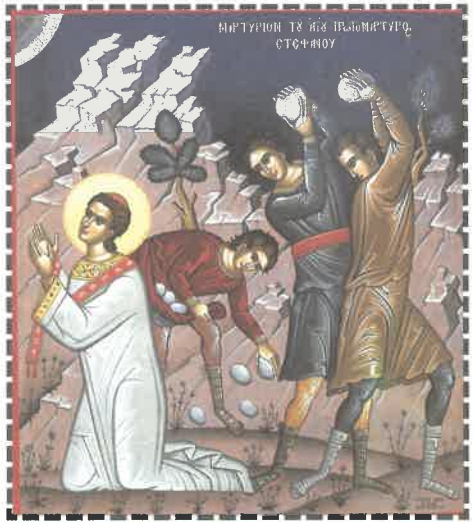
ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΟΣΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

• Caută-l pe Sfântul Nectarie în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

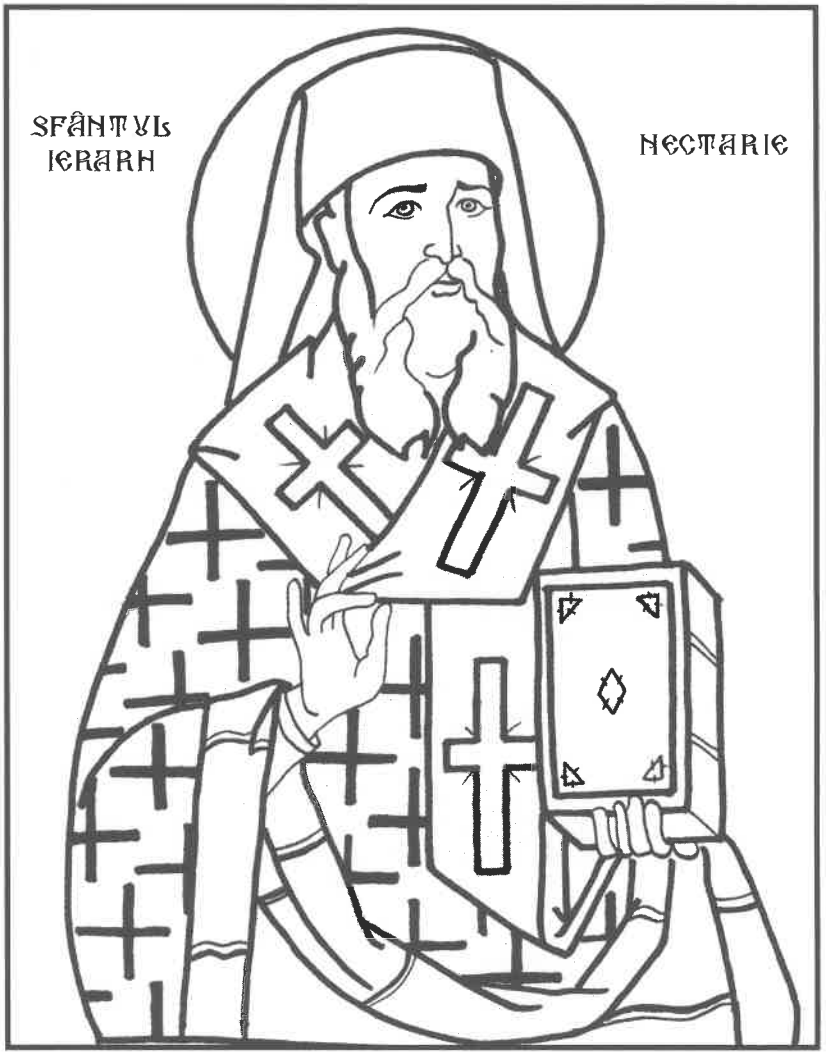

Ce ne învață?

Sfântul Nectarie

• *Domnul nu intervine în viața oamenilor decât dacă este chemat. El ne respectă libertatea şi nu vine să ne ajute cu forța. Sfântul Nectarie a primit ajutor după ce s-a rugat şi după ce i-a scris Domnului. Oricât de grele ar fi uneori situațiile prin care trecem, să cerem ajutorul Domnului şi să avem încredere că El aude.*

• *Dumnezeu vine în ajutorul nostru prin întâmplări fireşti şi prin oamenii de lângă noi. Minunile sunt uneori acele întâmplări frumoase aranjate de Dumnezeu, cum a fost faptul că un negustor s-a oferit să ducă la poştă scrisoarea micuțului Nectarie. Domnul i-a dat acestui om gândul bun prin care minunea s-a împlinit. E important să avem mereu inima deschisă față de cei din jur, pentru a deveni şi noi unelte prin care Dumnezeu trimite ajutor şi bucurie oamenilor.*

• *Funcțiile mari nu schimbă cu nimic misiunea noastră. Şi conducătorii, şi cei simpli avem aceeaşi poruncă: să ne iubim unii pe alții, să ne cerem iertare şi să iertăm la rândul nostru pe cei care ne-au greşit. Sfântul Nectarie nu a căutat să se apere atunci când, în calitate de mitropolit, a fost vorbit de rău. Pur şi simplu şi-a cerut iertare, deşi nu greşise cu ceva, şi s-a rugat pentru cei care căzuseră în capcana diavolului. Când era director de şcoală, în loc să dea ordine a muncit el, uneori spălând pe jos şi curățând toaletele.*

Activități:

• Cunoşti un copil sărac care are nevoie de haine sau încălțăminte? Roag-o pe mama să te ajute să alegi câteva lucruri ale tale şi oferă-i-le. În felul acesta vei deveni cel prin care Domnul aduce bucurie şi ajutor cuiva.

• Scrie şi tu o scrisoare lui Dumnezeu! Nu trebuie să o pui la poştă, poți doar să o păstrezi. Fiecare mesaj către Domnul este o rugăciune. Şi rugăciunile pe care le spunem la biserică sau pe care le citim în cărți au fost mai întâi un fel de scrisori către Dumnezeu ale unor oameni credincioşi. Pe lângă aceste rugăciuni, spune-I şi tu, cu cuvintele tale, rugăciunea ta – cererea ta, bucuria ta, gândurile tale.

Sfântul Mina

(11 noiembrie)

Facem cunoştinţă în continuare cu unul dintre cei mai cunoscuţi sfinţi egipteni. Mina s-a născut în apropiere de Memfis, vechea cetate a faraonilor, lângă Nil – marele fluviu al Africii. Era în jurul anului 300, când Egiptul era o provincie a Imperiului Roman, stăpânită de împăraţi păgâni ca Maximian şi Diocleţian, despre care am mai vorbit. În vremea lor, oamenii se închinau la idoli, iar puţinii creştini erau prigoniţi şi omorâţi.

Mina, care venea dintr-o familie înstărită şi respectată, a rămas orfan de ambii părinţi încă de copil. Când a crescut, el s-a înrolat ca soldat în armata romană şi a participat cu vitejie la mai multe bătălii. Deşi putea avea o carieră militară, la un moment dat el a ales să plece în pustie, unde a trăit singur în post şi rugăciune, scârbit de obiceiurile urâte ale păgânilor.

„Al lui Hristos am fost, sunt şi voi fi!"

După mai multă vreme petrecută în singurătate, în dialog cu Dumnezeu, Mina a ales să se întoarcă din nou în cetate. Domnul îi arătase că în oraşul lui urmează să aibă loc o mare sărbătoare închinată idolilor – falşii dumnezei, la care se închina atunci lumea. Festivalul era un prilej de beţii şi fapte urâte, oamenii uitând de tot ceea ce era frumos şi cuminte în lume. Mina a apărut în centrul oraşului şi a început să vorbească despre adevăratul Dumnezeu şi despre poruncile Lui, care îndeamnă la o viaţă curată, de bucurie. A fost imediat arestat, iar conducătorii cetăţii au vrut să îl oblige să renunţe la credinţă. La început i-au promis bogăţii şi funcţii mari, iar mai apoi au început să-l tortureze, văzând că nu cedează. Din mijlocul bătăilor, Mina striga: *Al lui Hristos am fost, sunt şi voi fi! Nu mă tem nici de chinuri şi nici de moarte.* Văzând că nu îl pot face să se închine idolilor, stăpânitorii au poruncit să îl omoare în chinuri. Mina se ruga şi binecuvânta pe Domnul, primind pace şi bucurie de la Tatăl ceresc, în ciuda durerilor. Aşa a devenit mucenic, dându-şi viaţa pentru Hristos.

Oraşul Sfântului Mina

Trupul sfântului Mina a fost îngropat pe ascuns aproape de Alexandria, în Egipt. După ce persecuţia împotriva creştinilor a încetat, pe tronul imperiului roman a ajuns sfântul împărat Constantin cel Mare. Acesta a poruncit ca pe locul în care a fost îngropat Sfântul Mina să fie ridicată nu doar o biserică, ci un oraş întreg, care a devenit loc de pelerinaj. Mai târziu, pe la mijlocul secolului al VII-lea, oraşul Sfântului Mina a fost distrus de musulmani. Ruinele însă s-au păstrat; au fost descoperite în jurul anului 1900 şi au devenit sit arheologic – adică o zonă protejată unde au loc cercetări istorice. Din anul 1979 oraşul Sfântului Mina a fost inclus în Lista UNESCO a Patrimoniului Universal. La aproximativ un kilometru distanţă de zona în care se pot vedea ruinele localităţii, a fost construită una din cele mai frumoase mănăstiri ale Egiptului, unde se află şi moaştele Sfântului Mina.

Oraşul Sfântului Mina – Abu Mena , distrus de musulmani – este astăzi sit arheologic. Acest loc, împreună cu mănăstirea din apropiere, unde se află moaştele sfântului, sunt printre cele mai vizitate locuri din Egipt.

Sfântul Mina e cunoscut ca cel care îi ajută pe oameni să recupereze lucrurile pierdute. Deşi sfinţii nu sunt specializaţi pe meserii, ci răspund la toate rugăciunile noastre, unii dintre ei sunt renumiţi pentru anumite minuni. Oameni care au aflat aceste minuni le-au cerut ajutorul în situaţii asemănătoare şi aşa s-a ajuns la această tradiţie legată de ajutorul lor pentru ceva anume.

• Caută-l pe Sfântul Mina în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

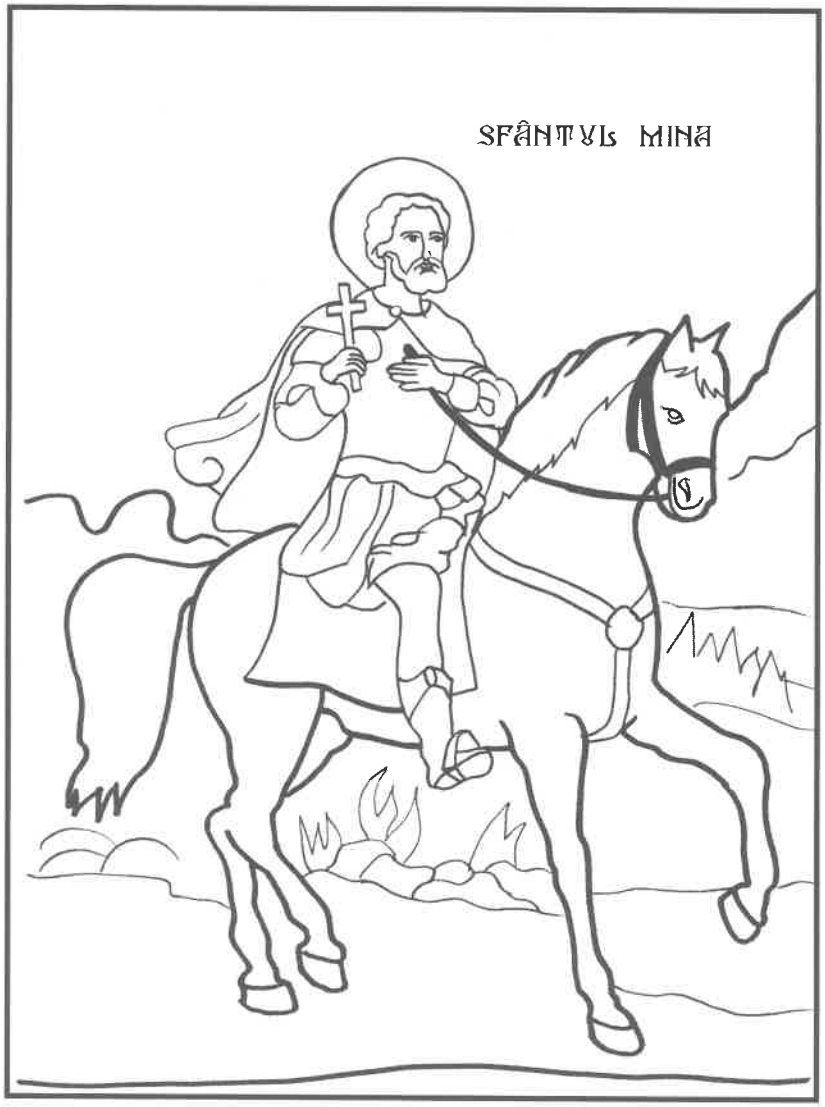

Ce ne învață Sfântul Mina?

• E important să ne cântărim bine deciziile şi compromisurile. Când era în armată Sfântul Mina era respectat de toți, dar era obligat să trăiască alături de oameni care făceau lucruri urâte. El a renunțat la tot pentru că i s-a părut mai importantă pacea şi bucuria vieții curate. Mai târziu, când i s-a propus să renunțe la credință în schimbul unor avantaje, din nou a spus NU şi a mărturisit credința. Când suntem într-o situație în care avem de ales, să ne gândim întotdeauna ce este mai important pentru inima şi sufletul nostru, nu ce aduce un avantaj pe moment.

• Sfântul Mina a murit respins de oamenii din vremea lui. Cei mai mulți credeau că nimeni nu îşi va mai aduce aminte de el, de vreme ce nu mai avea nici funcții, nici bani, nici putere. Şi totuşi, pentru dragostea şi credința lui, Dumnezeu a făcut ca viața lui să fie cunoscută de zeci de milioane de oameni de-a lungul timpului. Un oraş întreg a fost construit în cinstea lui, iar la peste 1700 de ani de când a trăit, oamenii îşi aduc aminte de el, îl fericesc pentru alegerile lui, îi iau de exemplu şi i se roagă, cerându-i ajutor.

Activitate:

• Sfântul Mina ne învață ce important e să ne gândim bine când facem o alegere. Când a fost ultima dată când ați avut de hotărât ceva important? Împărțiți o foaie de hârtie în două şi scrieți în stânga ce ați pierdut şi în dreapta ce ați câştigat cu alegerea făcută. Puteți verifica dacă ați luat decizia bună când pe lista câştigurilor aveți, între altele: bucurie, dragoste, inimă liniştită.

Sfântul Ioan Gură de Aur

(13 noiembrie)

Cu siguranță ați auzit de Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, care se slujește în duminici și sărbători, dar și în alte zile ale anului în bisericile ortodoxe. Știați însă că Sfântul Ioan Hrisostom a fost patriarh al Constantinopolului, că era un extraordinar vorbitor și că este considerat ocrotitorul predicatorilor și al celor care susțin discursuri publice? I se spune *Gură de Aur* tocmai pentru că învățăturile lui erau prețioase ca nestematele. Predica lui era atât de puternică încât oamenii se converteau la credință doar ascultându-l.

Datorită unei minuni pe care a făcut-o cu un bolnav, Sfântul Ioan mai e cunoscut și ca vindecător al celor care suferă de epilepsie.

Vindecarea lui Antimus

Tatăl Sfântului Ioan era un mare dregător militar, iar mama sa era o femeie educată și credincioasă. El s-a născut în anul 347, în Antiohia – un oraș din Siria antică, pe care îl găsim acum pe harta Turciei cu numele Antakya. Rămasă văduvă la 20 de ani, mama Sfântului Ioan și-a dedicat viața educației fiului ei, care era un copil deosebit de înzestrat.

La 18 ani, Ioan studia deja filozofia și arta discursului public. Când era foarte tânăr, el a avut o dispută cu filozoful Antimus, care îl invidia pentru talentele sale. Când Antimus a început să spună cuvinte urâte despre Dumnezeu, el a căzut la pământ, făcând spume la gură, ca un epileptic. După ce a recunoscut că greșise și i-a cerut lui Ioan să se roage pentru el, Antimus s-a vindecat. Atât el cât și familia lui s-au botezat apoi, devenind creștini.

În duminici și sărbători participăm la Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur. În imagine: reprezentarea Sfintei Liturghii în pictura Părintelui Arsenie Boca de la biserica Drăgănescu.

Călugăria și exilul

Cum tot mai mulți oameni îl iubeau pe Ioan, episcopul se gândea să îl facă preot. El nu se simțea însă pregătit pentru această mare chemare, așa că a fugit în pustie, unde a petrecut mai mulți ani în post și rugăciune. Cel mai mult își dorea să devină călugăr, dar mama lui nu voia să rămână singură în lume, așa că Sfântul Ioan a ascultat-o și a ales calea călugăriei abia după moartea ei. Apoi a devenit cu adevărat pustnic, trăind într-o peșteră, mâncând mai nimic, dar hrănindu-se cu rugăciunea și cuvântul Evangheliei.

După o vreme a revenit la Antiohia, unde a fost făcut până la urmă preot. Predicile lui schimbau viețile oamenilor, pentru că nu erau vorbe goale, ci veneau din experiența și trăirea lui, erau rostite direct din inimă, nu doar cu gura. Avea și darul vindecării, așa că pe mulți bolnavi i-a făcut din nou sănătoși prin rugăciune.

Devenit patriarh, Ioan era urât de împărăteasa Eudoxia, pentru că îi critica în predicile sale pe cei care trăiau în lux și fapte urâte, fără să țină seama de cei săraci. Cam așa făcea și ea... Eudoxia a reușit să îi convingă pe episcopi să îl exileze, adică să îl alunge din cetate. În cel de-al treilea exil Sfântul Ioan a fost obligat să pornească pe jos într-o lungă călătorie, păzit de soldați, insultat, fără hrană și nefiind lăsat să se odihnească. A murit pe drum, înainte să ajungă pe insula unde fusese trimis.

Sfântul Ioan Gură de Aur a murit în ziua de 14 septembrie 407, în localitatea Comana, după 77 de zile de la începerea călătoriei spre locul de exil. Avea 60 de ani și era slăbit de drum, cu sănătatea fragilă din cauza anilor petrecuți în pustie. În ciuda greutăților, el a murit binecuvântând și spunând cuvintele: *Slavă lui Dumnezeu pentru toate!*

• Caută-l pe Sfântul Ioan Gură de Aur în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana și lipește-o aici, te va ajuta la colorat.

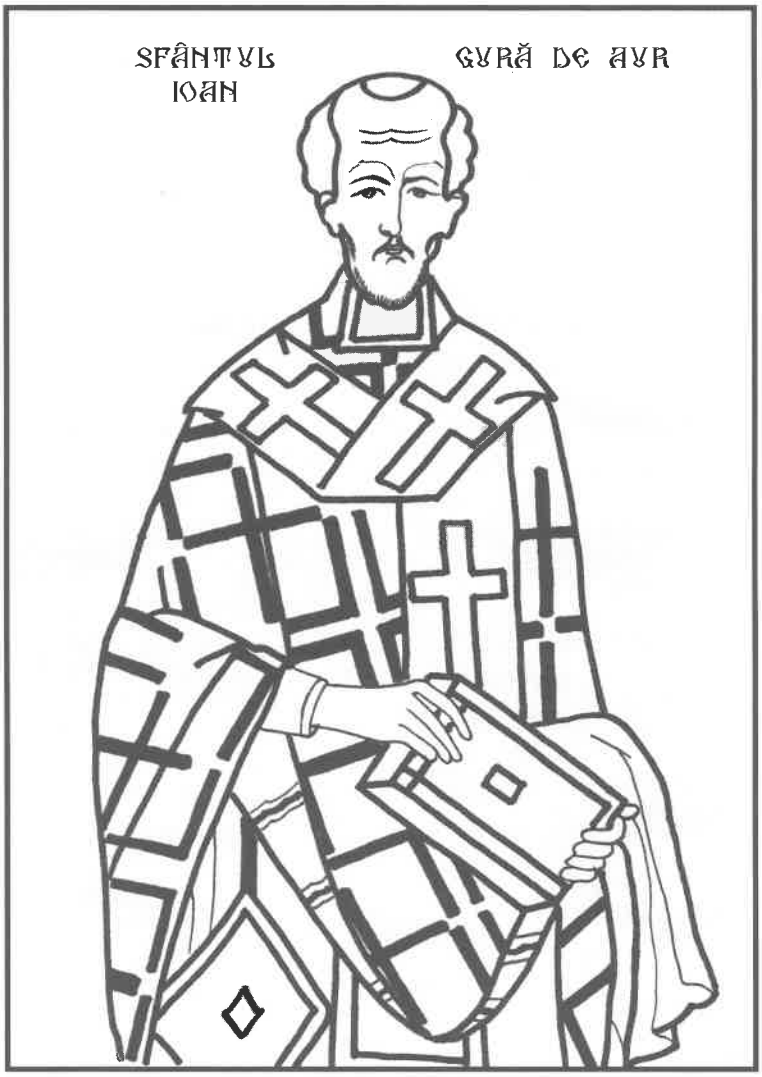

Ce ne învață Sfântul Ioan Gură de Aur?

• *Singurele discursuri sau sfaturi folositoare sunt cele care vin din experiența noastră, restul sunt doar vorbe goale care nu vor convinge pe nimeni. Cuvintele adresate celorlați trebuie spuse cu dragoste, pentru că altfel pot să facă rău.*

• *Ascultarea este o mare virtute. Chiar și atunci când vrem să facem un lucru bun, dacă nu este în ascultare, el își poate pierde valoarea. Pentru a nu ieși din ascultare, Sfântul Ioan a amânat o vreme călugăria.*

Activități:

• Vă amintiți cuvintele pe care le-a spus Sfântul Ioan înainte să moară? Ei bine, există un frumos acatist denumit chiar așa – *Slavă lui Dumnezeu pentru toate*. Căutați rugăciunea și citiți măcar un paragraf.

• Următoarea activitate este o lectură. Mai exact, un fragment dintr-un cuvânt al Sfântului Ion Gură de Aur, care se citește în biserici în noaptea Învierii. El ne vorbește despre dragostea Domnului, care ne primește pe toți, indiferent cât de mult am greșit. Singura Lui lege este iubirea, iar iubirea nu are reguli:

De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și aceluia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă. Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru; și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți!

Nu judecați pe nimeni, pentru că noi nu cunoaștem decât o mică parte din viața și faptele oamenilor. Doar Dumnezeu știe ce e în inima fiecăruia. El îi primește și îi răsplătește pe toți care vor să fie cu El.

Sfânta Ecaterina

(25 noiembrie)

Sunteți pregătiți pentru întâlnirea cu o prințesă adevărată? E vorba de Ecaterina, o tânără frumoasă, bogată şi înțeleaptă, dintr-o familie nobilă. Aproape că nu era om care să nu fi auzit de darurile cu care era binecuvântată această fată.

Pentru a o cunoaşte, intrăm împreună în Alexandria, una din cele mai vechi şi mai frumoase cetăți ale Egiptului. Şi astăzi este al doilea oraş ca mărime al țării, vizitat de turişti din întreaga lume.

Să ne întoarcem, aşadar, în timp, în Alexandria anului 300, când toată regiunea era stăpânită de împăratul roman Maximian, cel care nu suferea creştinii.

În căutarea mirelui

Ecaterina a avut parte de o educație aleasă. Până la 18 ani studiase filozofia, dreptul, medicina, dar şi ştiința oratoriei. Cei mai mari învățați ai vremii erau uimiți de frumusețea şi inteligența fetei, iar tineri din cele mai bogate familii ale imperiului voiau să îi ceară mâna. Ecaterina le-a spus părinților că nu va accepta decât pe cel care va fi mai bun, mai frumos, mai bogat şi mai înțelept decât ea. Părea imposibil să existe un asemenea mire, aşa că mama ei – care era creştină în ascuns – a dus-o pe Ecaterina la un pustnic să ceară sfat. Acesta i-a povestit prințesei că există o singură persoană care întruneşte condițiile, apoi i-a dat o icoană cu Maica Domnului spunându-i că ea este mama acestui Împărat bun, frumos şi atotputernic. Ecaterina s-a rugat Maicii să i-L prezinte pe Fiul ei, dar ea a visat că Iisus Îşi întorcea spatele, spunând că este păgână. Mergând ea înapoi la duhovnic şi botezându-se, Domnul Hristos i S-a arătat iarăşi în vis şi i-a spus că o face mireasă a Lui pentru veşnicie. Când s-a trezit, Ecaterina avea cu adevărat pe deget inelul de logodnă pe care Domnul i-l dăduse în vis. O bucurie fără margini i-a cuprins inima şi ea a făgăduit să renunțe la căsătoria lumească, dedicându-şi viața rugăciunii şi trăirii împreună cu Domnul Hristos, Mirele tainic al inimii ei.

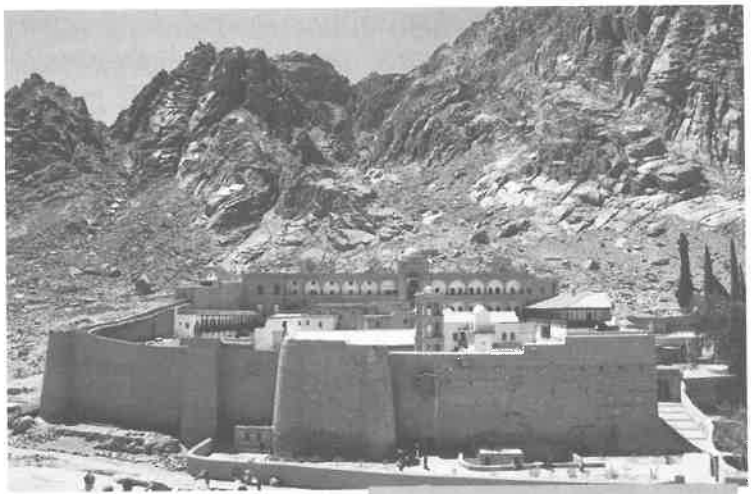

În cinstea Sfintei Ecaterina s-a ridicat în Egipt, lângă muntele Sinai, una din cele mai frumoase mănăstiri din lume. E ca o cetate, în care se păstrează o parte din moaştele sfintei. Cei care ajung acolo primesc în dar un inel, în amintirea celui primit de Ecaterina.

Patimile şi mucenicia

Văzând Ecaterina patimile la care erau supuşi creştinii de către împăratul păgân, ea a mers cu îndrăzneală la Maximian şi i-a spus că închinarea la idoli este o păcăleală periculoasă. El s-a înfuriat şi a arestat-o, apoi a trimis-o în fața unui consiliu format din 150 de filozofi păgâni, cei mai învățați ai imperiului. Ei aveau datoria să o convingă să se închine zeilor. Întărită de arhanghelul Mihail care i se arătase, Ecaterina apare în fața consiliului, în public, de față cu împăratul şi mulțime de oameni. Prin înțelepciunea ei, îi contrazice pe filozofi şi arată că toate credințele lor în zei sunt mincinoase. La sfârşitul confruntării, filozofii cred şi ei în Hristos, după învățătura prințesei îndrăgostite de Domnul. Ura îl întunecă pe împărat şi porunceşte ca Ecaterina să fie bătută, iar în final omorâtă. Pentru ea, mucenicia era doar un pas spre întâlnirea cu Mirele Hristos, aşa că o primeşte cu pace şi bucurie.

• Caut-o pe Sfânta Ecaterina în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

Ce ne învață Sfânta Ecaterina?

• *Această prințesă înțeleaptă şi frumoasă ne îndeamnă să ne gândim care sunt cele mai valoroase lucruri în viață. Bogăția? Frumusețea? Inteligența? Toate sunt daruri de la Dumnezeu, dar ele nu durează la infinit. Bogăția se poate pierde, frumusețea se ofileşte, inteligența poate da greş. Ecaterina a ales altceva – care durează în veşnicie şi nu mai poate fi luat de nimeni şi de nimic: relația cu Hristos.*

• *Încă din tinerețe Marea Muceniță din Alexandria a căutat desăvârşirea, dorind să afle sensul vieții. Nu l-a găsit nici în ştiință, nici la învățații vremii, ci la un pustnic cu viață sfântă, care i-a dăruit o icoană. Totuşi, nu doar răspunsurile lui au convins-o, ci mai ales rugăciunea ei în fața acestei icoane, prin care Dumnezeu i-a trimis direct un răspuns.*

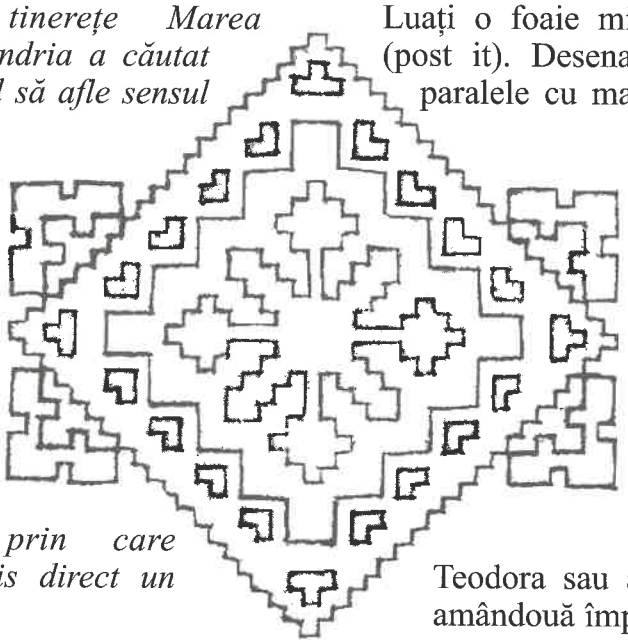

Activitate:

• Iată cum vă puteți face un inel după modelul celui pe care îl primesc pelerinii care ajung la mănăstirea Sfintei Ecaterina. Luați o foaie mică pentru lăsat mesaje (post it). Desenați la mijloc două linii paralele cu marginile, iar în interiorul lor faceți o inimă. În inimă puneți literele A şi K (Agia Ekaterina – adică Sfânta Ecaterina în limba greacă), apoi decupați marginile pe conturul liniilor paralele şi lipiți capetele.

• Vreți să cunoaşteți şi alte prințese adevărate? Căutați viața sfintei Teodora sau a Muceniței Alexandra, amândouă împărătese creştine.

Sfântul Stelian

(26 noiembrie)

Vorbim acum despre un prieten al vostru pe care poate nu l-aţi descoperit încă. El v-a fost mereu aproape, chiar dacă nu îl cunoşteaţi până acum. Este vorba despre Sfântul Stelian, ocrotitorul copiilor şi al familiei creştine. Nevăzut, el este mereu alături de cei mici şi intervine atunci când ei sau părinţii lor îi cer ajutorul.

Sfântul Stelian s-a născut în secolul al VI-lea (adică înainte de anul 600) în localitatea Adrianopolis din Asia Mică. Era o cetate mare, care a devenit mai târziu chiar capitală a imperiului otoman (astăzi oraşul se cheamă Edirne şi se află în Turcia).

În pustie şi în lume

Stelian era dintr-o familie foarte bogată de creştini. Fiindu-i cuprinsă inima de dragostea pentru Dumnezeu, el nu îşi dorea nimic altceva decât să se roage pentru toată lumea şi să facă bine. Când a crescut, a împărţit toată averea lui săracilor şi apoi s-a retras undeva în pustie, într-o peşteră, pentru a putea cugeta în linişte la cele sfinte. Iubind însă foarte mult oamenii, nu s-a despărţit de ei, ci mergea din când în când în oraş, pentru a se ruga alături de cei bolnavi sau cu probleme. Şi oamenii ştiau unde locuieşte el, aşa că mulţi alergau la peştera lui atunci când aveau nevoie de un sfat sau de rugăciunea puternică a sfântului. Acesta îi primea pe toţi cu o dragoste nețărmurită, fără să judece pe nimeni şi alinând durerea fiecăruia în parte. Oamenii plecau de la el plini de bucurie, aproape zburând, ca după spovedanie când simţi că eşti atât de uşor încât parcă ţi-au crescut aripi.

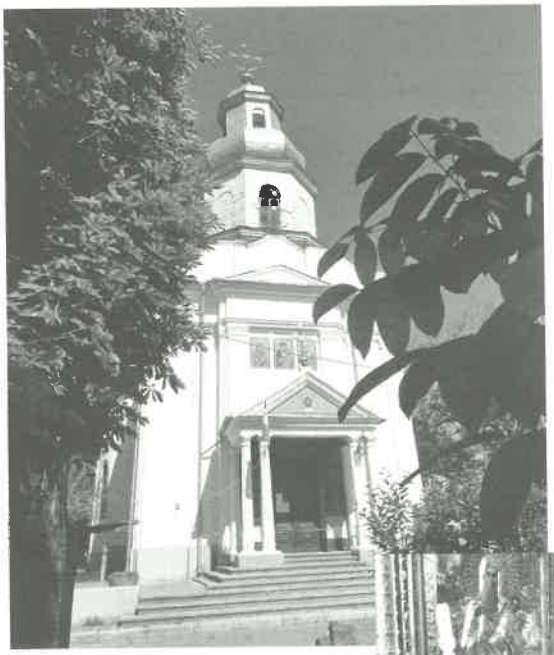

Foto: Ziarul Lumina

Biserica „Sfântul Stelian – Lucaci" din Bucureşti adăposteşte o parte din moaştele Sfântului Stelian. Ele au fost dăruite comunităţii în anul 1736, de Mitropolitul Ştefan al Ţării Româneşti, ctitorul sfântului lăcaş.

Vindecarea pruncilor

La un moment dat, în regiunea aceea s-a declanşat o epidemie gravă printre copii; din cauza unei boli care nu avea pe atunci leac, o mulţime de prunci şi de copii au murit. Întâlnind o mamă cu un copil suferind, Sfântul şi-a pus cu dragoste mâna pe capul lui şi s-a rugat Domnului să-i uşureze durerea. Pruncul s-a făcut imediat sănătos, iar părinţii lui au povestit minunea în toată cetatea. Aşa s-a ajuns ca multe mame să vină la Sfântul Stelian cu copiii lor bolnavi. Mulţi dintre ei s-au vindecat, pentru rugăciunile sfântului şi credinţa părinţilor, iar mamele care pierduseră deja copii au născut după o vreme alţii, care le-au înseninat din nou viaţa. Multe mame îşi lăsau copiii în grija lui când aveau de rezolvat alte treburi, iar unele familii chiar îşi aduceau copiii la el ca la un fel de şcoală, ca să primească gândurile frumoase ale sfântului şi astfel să îşi desăvârşească educaţia.

În acest fel a ajuns părintele din pustie să fie cunoscut ca ocrotitorul copiilor de pretutindeni, iar vindecările minunate au continuat să fie făcute şi după moartea lui, după cum mărturisesc mulţi părinţi care i-au cerut ajutorul.

• Caută-l pe Sfântul Stelian în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

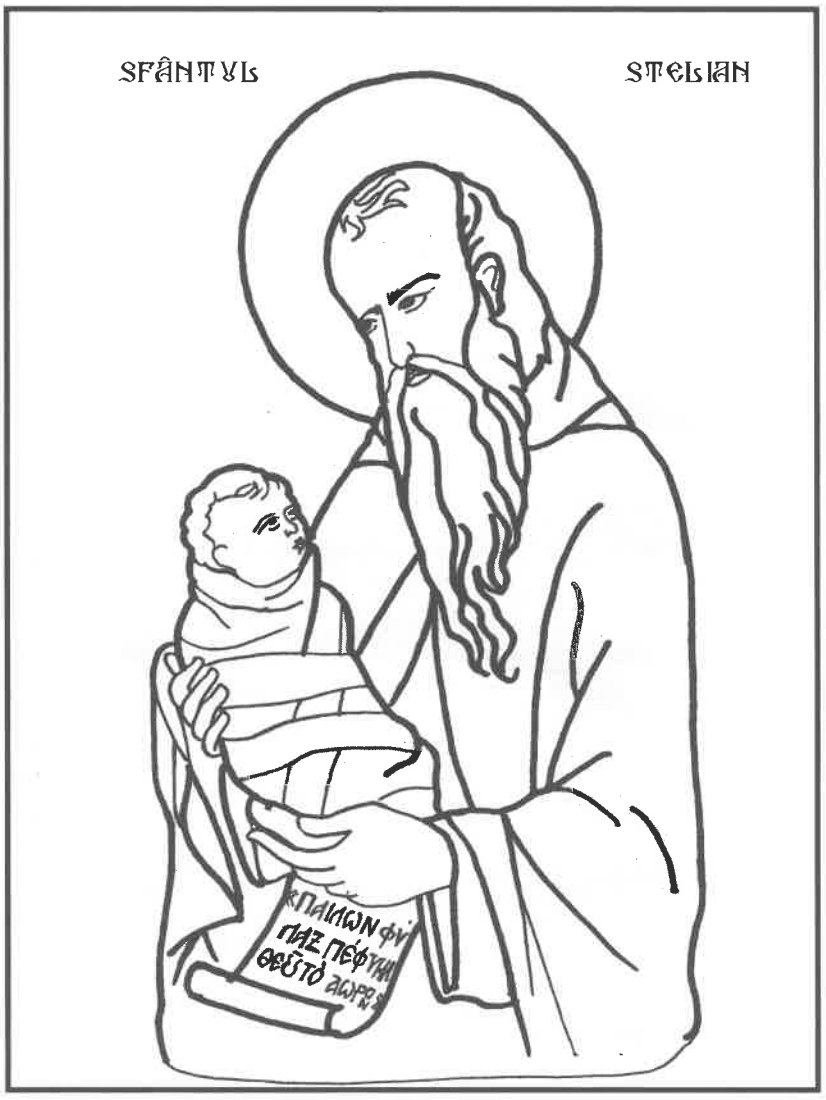

Ce ne învață?

Sfântul Stelian

• *Să fii bogat nu este un lucru rău, ci o binecuvântare, cu o condiție: să nu îți lipeşti inima de acele bogății, privindu-le ca pe cel mai important lucru în viață. Dacă eşti dependent de bogăție, înseamnă că te-ai închinat ei, că ți-ai făcut un idol din ceea ce ai.*

Când însă te bucuri de ceea ce ai ca de un dar de la Domnul, mulțumind pentru el şi ştiind că poți să îl pierzi oricând, atunci e cu totul altceva. Ca şi Sfântul Stelian, mulți oameni bogați au renunțat la ce aveau şi au împărțit totul săracilor din dragoste pentru semenii lor. Nu suportau să aibă mai mult decât cei din jurul lor. Un cuvânt al Mântuitorului păstrat în Biblie (în Faptele Apostolilor 20, 35) ne spune aşa: Mai fericit este a da decât a lua. Adică există o bucurie a dăruirii pe care nu o poți cunoaşte decât atunci când faci acest exercițiu.

• *Dumnezeu lucrează minunile prin sfinții Lui, care îi sunt prieteni apropiați şi cărora le-a făcut acest dar de a face lucruri ce par imposibile.*

Prietenii Domnului, care sunt la rândul lor prietenii oamenilor, sunt întotdeauna pregătiți să ne ajute, aşa cum a făcut Sfântul Stelian cu copiii bolnavi şi părinții întristați. Tot ce e nevoie să facem e să le cerem ajutorul sfinților, cu dragoste şi cu credință.

Activitate:

• Am aflat de la Sfântul Stelian ce bucurie este să dăruieşti ceva. Fiți şi voi ocrotitorii unui copil. Alegeți ceva din ce aveți – o haină, o jucărie sau ceva bun de mâncare – şi oferiți unui copil care ştiți că nu are. Consultați-vă cu mama sau cu tata, rugați-i să vă ajute pentru a îndeplini această misiune care vă aseamănă cu noul vostru prieten, Sfântul Stelian.

Sfântul Andrei

(30 noiembrie)

Poate ați auzit vreodată spunându-se că poporul român s-a născut creştin şi v-ați întrebat ce înseamnă. Iată explicația: prin locurile României de azi a ajuns în urmă cu peste două mii de ani chiar un Apostol şi ucenic al Domnului. E vorba de Sfântul Andrei, care a venit în ținuturile Dobrogei vestind cuvântul Evangheliei, vorbind oamenilor despre Iisus Hristos şi botezându-i în numele Lui. Asta înseamnă că locuitorii acestor meleaguri (geto-dacii) au aflat de creştinism imediat după venirea Domnului în lume, de la cineva care L-a cunoscut direct.

Nu e un motiv de mândrie că facem parte dintr-un popor creştin, pentru că nu am făcut noi nimic pentru asta, ci e un dar de la Domnul, care a rânduit călătoria Sfântului Andrei la noi. Este o onoare, dar în acelaşi timp şi o responsabilitate.

Cel dintâi chemat

În rândul celor 12 apostoli erau două perechi de fraţi, toţi pescari: Ioan şi Iacov, fiii lui Zevedeu; Petru şi Andrei, fiii lui Iona.

Se spune că, dintre toţi apostolii, Sfântul Andrei a fost chemat primul de Mântuitorul Hristos. Până la întâlnirea cu Domnul, Sfântul Andrei petrecea mult timp pe lângă Sfântul Ioan Botezătorul. Îi plăceau viaţa lui simplă şi învăţăturile sale. Atunci când l-a auzit pe Sfântul Ioan Botezătorul spunând că Iisus Hristos este Mântuitorul pe care Îl aşteptau toţi, Sfântul Andrei a plecat îndată după Domnul şi s-a făcut ucenic al Lui. A petrecut mai bine de trei ani urmându-L peste tot şi ascultându-L pe Iisus, împreună cu ceilalţi Apostoli.

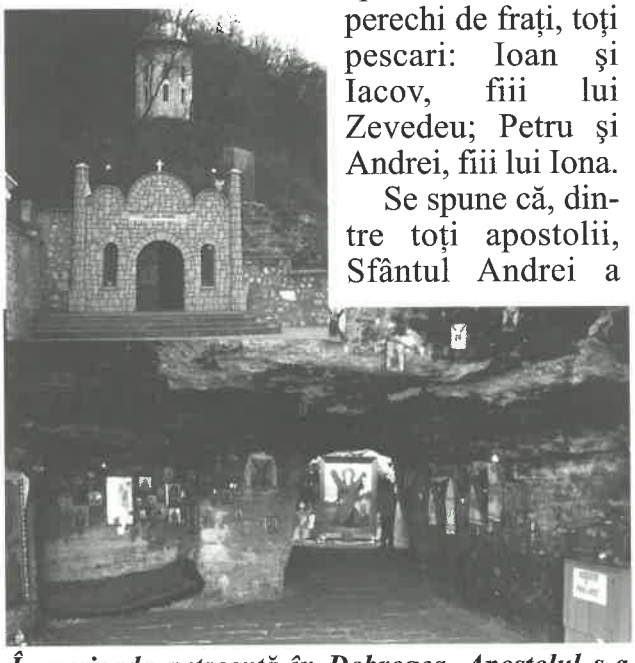

În perioada petrecută în Dobrogea, Apostolul s-a adăpostit în mai multe locuri. Unul dintre ele, potrivit tradiției, este Peştera Sfântului Andrei care se află lângă localitatea Ion Corvin, în județul Constanța. După plecarea Sfântului, aici a rămas o vatră monahală. În timpul stăpânirii otomane călugării au dispărut, peştera fiind părăsită până în secolul trecut. În vremea comuniştilor călugării au fost forțați să plece, iar în 1990 mănăstirea a fost reînființată.

Crucea lui Andrei

După moartea şi Învierea lui Iisus, Apostolii au mai rămas 50 de zile la Ierusalim, până au primit harul Duhului Sfânt. Abia apoi au plecat în lumea largă, vorbind oamenilor despre Domnul Hristos.

Sfântul Andrei a luat cu el mai mulţi ucenici şi a plecat şi el în călătorie. Trecând prin mai multe ținuturi, a ajuns şi în țara noastră, în zona Dobrogei de azi. Aici el a înființat primele comunități creştine, predicând Evanghelia, botezând oamenii, hirotonind preoți şi episcopi.

Spre sfârşitul vieții, Sfântul Apostol Andrei a vorbit despre Mântuitorul Hristos în cetetea Patras din Grecia. Învățăturile sale erau însoțite de minuni, iar mulți dintre locuitorii cetății au crezut în Dumnezeu şi au devenit creştini; între ei se afla şi soția conducătorului acelei cetăți. Auzind că s-a făcut creştină, bărbatul ei s-a înfuriat şi l-a trimis la închisoare pe Sfântul Andrei. În temniță, el a suferit multe chinuri pentru că nu a vrut să se lepede de credința în Dumnezeu. Apoi, într-o ultimă zi a lunii noiembrie, a fost răstignit pe o cruce în formă de X, numită de atunci „crucea Sfântului Andrei".

Pentru că e singurul apostol care a trăit pe teritoriul țării noastre, Sfântul Andrei a fost declarat în anul 1997 ocrotitorul României, iar ziua lui este sărbătoare națională.

Ştiai că numele Andrei înseamnă *curajos*, *viteaz*? Pe el putem să îl rugăm să ne învețe ce înseamnă curajul adevărat şi bărbăția care iubeşte şi nu pedepseşte.

• Caută-l pe Sfântul Andrei în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

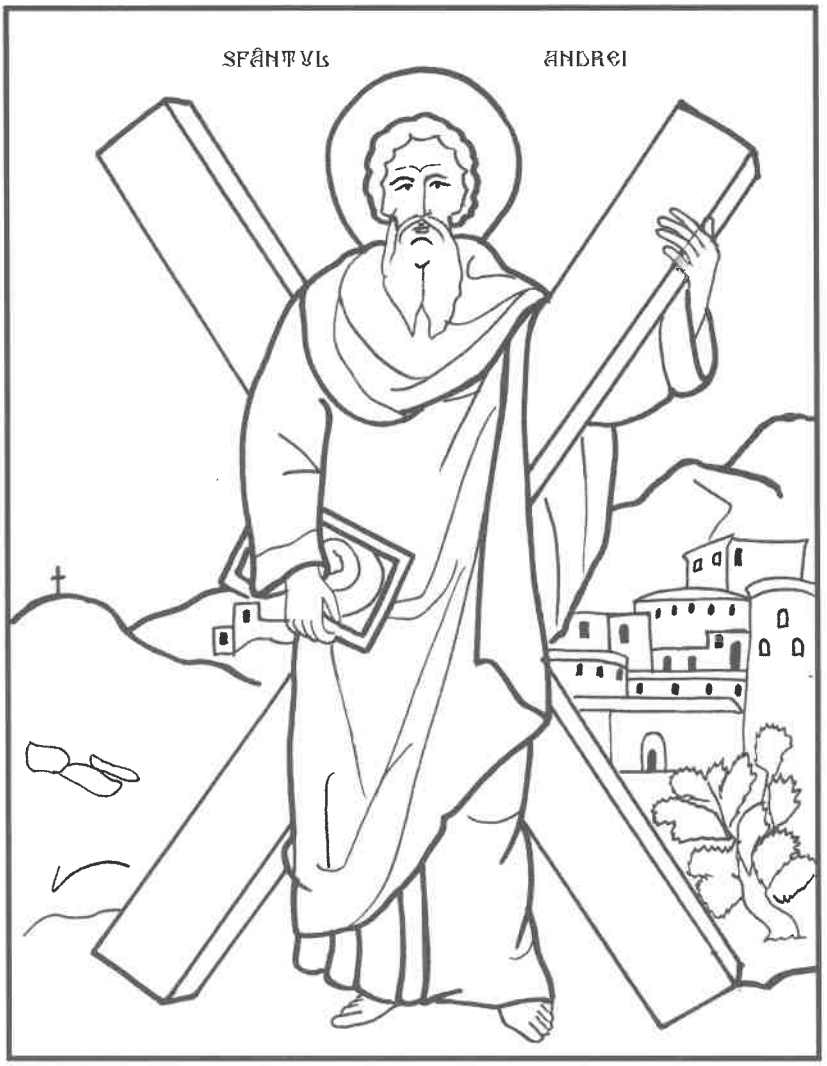

Ce ne învață Sfântul Andrei?

• Învățătura Domnului Hristos a fost răspândită în întreaga lume pornind inițial de la 12 oameni care L-au cunoscut direct pe Mântuitorul. Sigur că pe lângă ei au fost şi alții care L-au văzut şi au crezut în El, mărturisind mai departe credința, dar primii apostoli au fost aceştia. Pare aproape incredibil că numai câțiva oameni au răspândit pe tot pământul vestea Evangheliei... Reuşita unei lucrări nu stă însă în numărul mare de persoane care fac acel lucru, ci în harul lui Dumnezeu, care poate face ca o lucrare să rodească, aşa cum un singur pom poate face sute şi sute de roade, care pot hrăni mulțimi de oameni. Devenim şi noi pomi roditori dacă cerem Domnului să binecuvânteze tot ceea ce facem şi avem încredere în binecuvântarea Lui.

• Când a auzit chemarea Domnului, Sfântul Andrei a lăsat totul şi I-a urmat. Dacă nu făcea asta, viața lui ar fi fost cu totul alta şi nu ar fi fost între cei 12 Apostoli. Mântuitorul nu l-a obligat să Îl urmeze, ci doar l-a chemat, iar Andrei a ales să spună DA. Învățați să auziți chemarea Domnului în micile întâmplări din fiecare zi şi faceți toate alegerile voastre cu grijă.

BIBLIOTECA

Activitate:

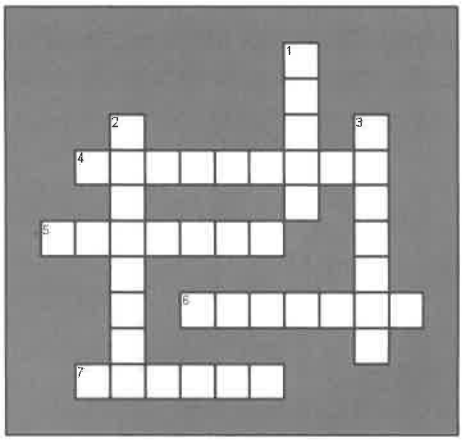

CHINURI

NOIEMBRIE

PETRU

PATRAS

PESCARI

DOBROGEA

CURAJOS

Orizontala

4. In ce luna il sarbatorim pe Sfantul Andrei?
5. Ce inseamna Andrei?
6. Ce a suferit Sfantul Andrei pentru ca nu a vrut sa se lepde de credinta in Dumnezeu?
7. In ce oras a murit Sfantul Andrei?

Verticala

1. Cum il cheama pe fratele Sfantului Andrei?
2. In ce parte a tarii noastre a fost Sfantul Andrei?
3. Ce erau Andrei si fratele lui inainte sa-l cunoasca pe Domnul Hristos?

Sfântul Nicolae

(6 decembrie)

Sfântul Nicolae e probabil unul dintre primii sfinți cu care ați făcut cunoștință, încă de când erați mai mici. Știți deja că este bun, blând și că în loc să primească daruri de ziua lui, el oferă. Pe lângă faptul că este prietenul copiilor, el este și ocrotitorul familiei, al fetelor necăsătorite, al călătorilor, al pescarilor, al celor acuzați pe nedrept și în special al săracilor. Moș Nicolae a fost cândva și el un copil, apoi a crescut mare și a devenit preot, după care episcop și în final a ajuns să fie cunoscut în toată lumea ca un sfânt extraordinar, care și-a dedicat viața slujirii lui Dumnezeu cu multă bucurie.

Simbolul bunătății

De mic, Sfântul Nicolae s-a adâncit în rugăciune, post și învățături sfinte, fiind îndrumat pe calea credinței de părinții lui. O rudă apropiată care era episcop, văzând dragostea lui Nicolae față de Dumnezeu, l-a luat alături de el și, la vremea potrivită, l-a sfințit preot. Mai apoi, preotul Nicolae a fost ales arhiepiscop al cetății Mira Lichiei – în zona Turciei de acum. În taină, el se străduia tot mai mult să placă lui Dumnezeu prin viața sa duhovnicească, fapt pentru care Dumnezeu i-a dat darul de a face minuni. Era foarte blând, iubitor și făcea o mulțime de fapte bune, din dragoste față de toți oamenii.

Mai presus de toate, era foarte milostiv față de cei nevoiași. Ca și alți sfinți care proveneau din familii înstărite, episcopul Nicolae a împărțit toată averea lui săracilor. Pentru că ținea foarte mult ca lumea să nu afle de faptele lui bune, obișnuia să-i ajute pe săraci în ascuns. Dacă era descoperit de cineva, Sfântul îl ruga stăruitor să nu spună nimănui, ci mai degrabă să mulțumească lui Dumnezeu pentru ajutorul primit.

Darul pentru cele trei fete

Se spune că în cetatea în care trăia Sfântul Nicolae erau trei surori, fetele unui om sărac; ele erau foarte triste pentru că nu se puteau mărita, din cauză că nu aveau bani pentru nuntă și pentru zestre. Familia lor se temea că nu se mai poate face nimic pentru ele. Totuși, atunci când fata cea mare a ajuns la vremea măritișului, episcopul Nicolae s-a strecurat noaptea și a lăsat la ușa casei lor un săculeț cu bani de aur. Cu acest ajutor, fata a reușit să își găsească un soț și să aibă o nuntă frumoasă. Povestea s-a repetat și când a venit vremea de măritiș pentru cea de-a doua fată. Când și cea mică a crescut, stăpânul casei a început să stea de pază noaptea pentru a afla cine era cel care le-a făcut bine fetelor. În acea noapte l-a văzut pe episcop lăsând al treilea săculeț cu aur. Așa a aflat cine era cel care le-a salvat pe cele trei tinere. Sfântul l-a rugat să păstreze secretul, dar – plin de bucurie și mulțumire – tatăl a spus mai departe. De atunci, oricine din cetate primea un dar neașteptat, de care avea mare nevoie, știa cine a fost și dădea fuga să mulțumească direct episcopului.

Moaștele Sfântului Nicolae se păstrează în Italia, la Bari. Mâna dreaptă a sfântului, primită de domnitorul Mihai Viteazul ca răsplată pentru meritele sale în războiul împotriva musulmanilor, chiar de la cardinalul din Bari, a fost donată Bisericii Sfântul Gheorghe Nou din București, în jurul anului 1600.

• **Caută-l pe Sfântul Nicolae în paginile colorate de la mijlocul cărții.**

• **Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.**

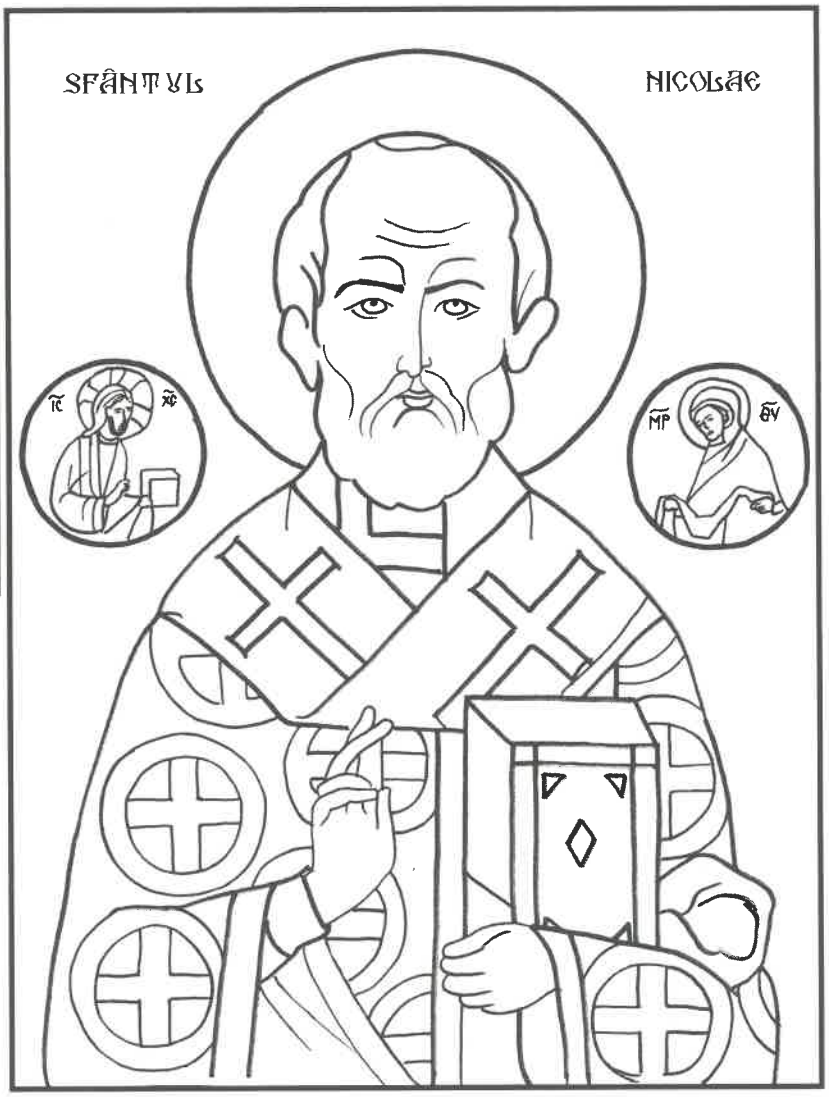

Ce ne învață?

Sfântul Nicolae

• *Faptele bune nu trebuie trâmbițate în gura mare, pentru a primi lauda oamenilor, ci făcute în taină, ca un secret între cel care le face şi Dumnezeu. Domnul e cel care va răsplăti, tot în taină, celui milostiv, dacă acesta nu se mândreşte. Aceasta este adevărata milostenie, cea neştiută de nimeni.*

• *Funcțiile mari sau bogăția familiei nu i-au împiedicat pe sfinți să rămână smeriți şi iubitori față de toată lumea, fără să facă diferențe între cei care le cereau ajutorul.*

Activități:

• Țineți minte modelul Sfântului Nicolae pentru data viitoare când vă sărbătoriți onomastica sau ziua de naştere. Chiar dacă în mod normal cel sărbătorit primeşte cadouri, puteți să le faceți o surpriză prietenilor care vin la ziua voastră: fiți voi cei care le oferă un mic dar. Puteți să faceți asta şi atunci când primiți pe cineva în vizită, ca să nu aşteptați prea mult ocazia. Va fi o surpriză frumoasă pentru celălalt, iar vouă vă va aduce o bucurie altfel decât e cea pe care o simțiți atunci când doar primiți ceva. Cu o condiție: să oferiți darul din toată inima.

• De câte ori faceți o faptă bună gândiți-vă la Sfântul Nicolae şi rugați-vă lui: *Sfinte Părinte Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!* Astfel veți primi binecuvântarea şi ajutorul acestui prieten blând şi plin de dragoste.

Sfântul Nicolae – ocrotitorul călătorilor

Minunile sfântului Nicolae sunt nenumărate; s-au scris o grămadă de cărți și tot nu au fost spuse toate. Cei care s-au rugat lui de-a lungul timpului au trăit noi și noi minuni, care nu au ajuns să fie povestite.

Multe întâmplări sunt legate de pericole trăite de călători, când Sfântul Nicolae i-a salvat în chip minunat pe cei aflați în primejdie. De aceea el este considerat ocrotitorul celor care călătoresc, icoana reprezentativă fiind cea în care îi salvează pe pasagerii unei corăbii cuprinse de furtună. Această icoană o vedeți pe pagina din dreapta.

Plecarea spre Ierusalim

La un moment dat, Părintele Nicolae a dorit să ajungă în Israel pentru a se închina la Locurile Sfinte, unde a trăit Domnul Hristos. Pentru că el era în Mira Lichiei, în sudul Turciei de acum, a pornit în călătorie pe mare. Când era pe drum, a început dintr-o dată o furtună cum nimeni nu mai văzuse. Corabia era scuturată din toată părțile, ca și cum o mână nevăzută încerca să o răstoarne; cerul se înnegrise și era brăzdat de tunete și fulgere înfricoșătoare. Sfântul Nicolae, stând la rugăciune, l-a văzut pe diavol năpustindu-se spre corabie cu dorința de a o distruge și a-i omorî pe toți. Nu le-a spus nimic marinarilor, dar a îngenunchiat și L-a rugat pe Domnul să îi păzească de cel rău și să potolească vremea. Abia ținându-se pe picioare din cauza furtunii, marinarii strigau cu groază să îi salveze, căci le era frică de moarte și credeau că îi va înghiți marea. Îi spuneau: *Sfinte al lui Dumnezeu, de nu ne vei ajuta cu rugăciunile tale către Dumnezeu, ne vom scufunda și vom pieri!*

Sfântul Nicolae a rămas liniștit și le-a cerut să se roage și să își pună nădejdea în Dumnezeu. Îndată s-a liniștit marea și toată groaza s-a prefăcut în bucurie, iar ei au mulțumit lui Dumnezeu și Sfântului Nicolae, minunându-se de asemenea întâmplare.

Pe locul vechii cetăți Mira din Lichia se află astăzi orașul Demre din regiunea Antaliei, Turcia. Aici se află Biserica Sfântului Nicolae cu mormântul său. Se crede că ea a fost ridicată chiar pe locul bisericii în care a slujit și a fost apoi înmormântat Sfântul. În 1087, în timpul unei invazii a turcilor, niște corăbieri italieni au luat cu ei moaștele Sfântului Nicolae ducându-le în cetatea lor, la Bari, unde se află până astăzi.

În ciuda istoriei pline de suferință, biserica din Mira păstrează încă bucăți minunate de frescă și mozaic. Asemenea majorității bisericilor creștine din Turcia, ea este în ruine și trnasformată în muzeu. Autoritățile permit oficierea Sfintei Liturghii aici doar o dată pe an, de ziua Sfântului.

Învierea corăbierului

Tot în timpul acestei călătorii s-a mai întâmplat ceva: unul dintre corăbieri s-a urcat în vârful catargului pentru a verifica poziția navei. Când a vrut să coboare, a alunecat și a căzut în mijlocul corabiei, fără suflare. Murise pe loc, iar ceilalți începeau deja să îl jelească. Fără să fie chemat, Sfântul Nicolae i-a auzit și s-a apropiat de cel mort. Îngenunchind lângă el, l-a luat de mână și s-a rugat fierbinte lui Dumnezeu, cu multă dragoste, ca sufletul lui să se întoarcă din nou în trup. La rugăciunea sfântului, Domnul l-a înviat pe marinar, iar durerea tuturor s-a preschimbat într-o mare bucurie. Nimeni nu mai văzuse o asemenea minune și au înțeles cu toții puterea pe care o dă Dumnezeu sfinților lui.

Apoi, ridicând toate pânzele și având vânt bun, au plutit în liniște și au ajuns la destinație sănătoși și dând slavă lui Dumnezeu pentru minunile trăite în timpul acestei călătorii neobișnuite alături de Sfântul Nicolae.

• Caută icoana cu Sfântul Nicolae – ocrotitorul călătorilor în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

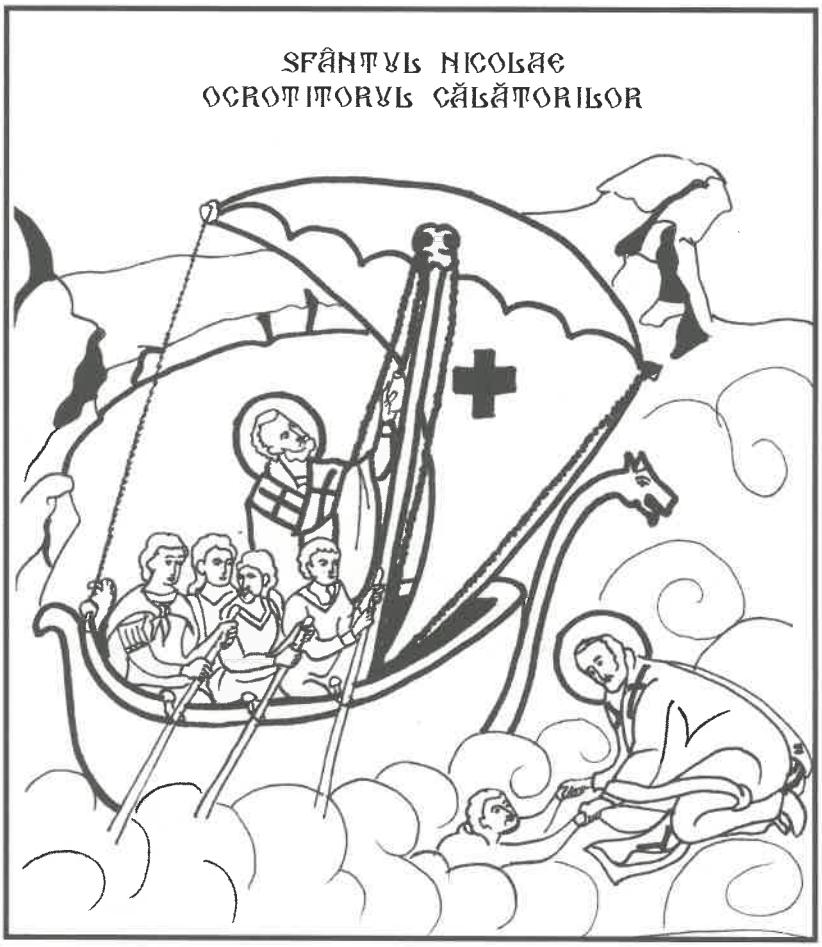

Corabia cu grâne

O altă minune a Sfântului Nicolae e legată de salvarea de la foamete a locuitorilor din Mira Lichiei. Din cauza secetei, oamenii nu mai aveau ce să mănânce. Pentru că nicăieri nu rodise pământul, nu mai aveau nici de unde să cumpere, aşa că erau disperaţi. Ca să-i salveze, într-o noapte episcopul s-a arătat în vis unui mare negustor din Italia, care tocmai umpluse o corabie imensă cu grâne şi se pregătea să pornească în altă parte a lumii pentru a vinde marfa. În vis, ierarhul Nicolae i-a spus omului că trebuie să vină în Mira. Drept garanţie, i-a dat trei galbeni arvună. Când s-a trezit din somn, mirându-se de aşa un vis, comerciantul a văzut că avea cu adevărat acei bani în mână. Înspăimântat, şi-a schimbat traseul şi a pornit spre Mira Lichiei. Acolo oamenii l-au primit cu urale de bucurie şi i-au cumpărat tot grâul. El le-a povestit cum a ajuns acolo, descriind bărbatul din vis care i-a dat arvuna. Oamenii au înţeles îndată că fusese încă o minune a Sfântului Nicolae. Au alergat la el şi i-au mulţumit, dând slavă lui Dumnezeu pentru acest om minunat care le fusese trimis ca păstor şi îndreptător pe calea spre mântuire.

Activităţi:

- Când nu puteţi să faceţi ceva, nu uitaţi că aveţi prieteni care abia aşteaptă să vă sară în ajutor. Minunile sunt specialitatea sfinţilor. Nu trebuie decât să îi chemaţi şi să le povestiţi necazul vostru. Amintiţi-vă să le şi mulţumiţi pentru fiecare ajutor pe care vi-l trimit!
- Sfântul Nicolae este un minunat tovarăş de călătorie. Oriunde plecaţi, luaţi-l cu voi în gând şi-n rugăciune. Puneţi înaintea lui întâmplările neaşteptate ale drumeţiilor voastre, rugaţi-l să vă păzească şi să vă ferească de orice rău.
- Rugăciunea preoţilor şi a ierarhilor este de mare ajutor. Când treceţi printr-o întâmplare mai grea, cereţi binecuvântarea unui preot şi rugaţi-l să vă pomenească la rugăciune, aşa cum au făcut şi locuitorii din Mira Lichiei când au cerut episcopului lor să îi salveze din situaţiile dificile.

Sfântul Spiridon

(12 decembrie)

Episcopul Spiridon, care a trăit în aceeaşi vreme cu Sfântul Nicolae, este cunoscut ca sfântul călător – cel care aleargă neobosit să îi ajute pe toţi. Nu doar că împlineşte rugăciunile, ci uneori chiar pleacă din racla în care odihnesc sfintele lui moaşte să rezolve probleme ale celor care îi cer ajutorul. Preoţii de la catedrala în care se află această raclă dau mărturie că pantofii sfântului se tocesc şi sunt uneori plini de iarbă sau de pământ, deşi se presupune că el nu iese din raclă.

Despre acest minunat şi plin de surprize sfânt călător o să vorbim în cele ce urmează. El s-a născut în Cipru şi în tinereţe a fost păstor de oi. Era căsătorit şi avea o fiică, Irina. Soţia lui a murit când erau foarte tineri, iar apoi a murit şi fata. Aşa că Spiridon, om credincios şi înţelept, a ales călugăria. Mai apoi a ajuns episcop, devenind astfel păstor de oameni.

Plecările din raclă

Racla cu moaştele Sfântului Spiridon se păstrează într-o biserică din insula grecească Corfu. E un cunoscut loc de destinaţie pentru turişti din întreaga lume, care vin aici pentru frumuseţea plajelor şi a priveliştilor. Tot aici e şi casa Sfântului, care a murit în anul 348, la vârsta de 78 de ani. Moaştele lui au fost mai întâi păstrate în Cipru, unde s-a născut şi a trăit, apoi au ajuns la Constantinopol, după care în Serbia şi în final (după anul 1453) în Corfu.

Moaştele Sfântului Spiridon se află astăzi în capitala insulei Corfu, din Grecia (în biserica a cărei turlă se vede în imagine). El este protectorul insulei, iar racla este scoasă pe străzile oraşului de patru ori pe an. Procesiunile impresionante comemorează câteva minuni prin care Sfântul a salvat insula de diverse boli, foamete şi asedii.

Slujitorii de la biserica Sfântului Spiridon spun că uneori, de-a lungul anilor, au surprins racla sfântului goală. Ei nu ştiau ce se întâmpla, dar au văzut că papuceii de mătase cu care e încălţat sfântul se tocesc mereu. O dată pe an, de ziua lui, veşmintele îi sunt schimbate, iar atunci se cunoaşte că mătasea încălţărior este roasă, ca şi cum ar fi mers mult. Pe acei papucei, preoţii găsesc uneori pământ, semn că sfântul iese în chip tainic din locul său şi umblă prin lume. Unii oameni care i-au cerut ajutorul în rugăciune şi au trăit apoi diferite minuni povestesc chiar că l-au văzut.

Sfânta Treime

Sfântul Spiridon dă o explicaţie foarte inspirată a Sfintei Treimi. El a reuşit să le arate celor care aveau o credinţă greşită ce înseamnă că Dumnezeu este format din trei Persoane: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, dar este Unul singur. Sfântul, care era deja episcop, a luat o cărămidă pe care a însemnat-o cu semnul crucii, apoi a strâns-o în mână spunând: *În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh.* În acelaşi timp, din cărămidă a curs apă, în sus s-au ridicat flăcări, iar în mâna sfântului a rămas pământ. Acestea sunt cele trei elemente din care e făcută cărămida: pământ amestecat cu apă şi ars în foc. Sfântul Spiridon a explicat: *Aşa cum cărămida este una singură, deşi este compusă din trei elemente diferite, tot aşa şi Dumnezeu este unul, dar în trei persoane, care sunt mereu împreună: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt.*

• Caută-l pe Sfântul Spiridon în paginile colorate de la mijlocul cărții.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

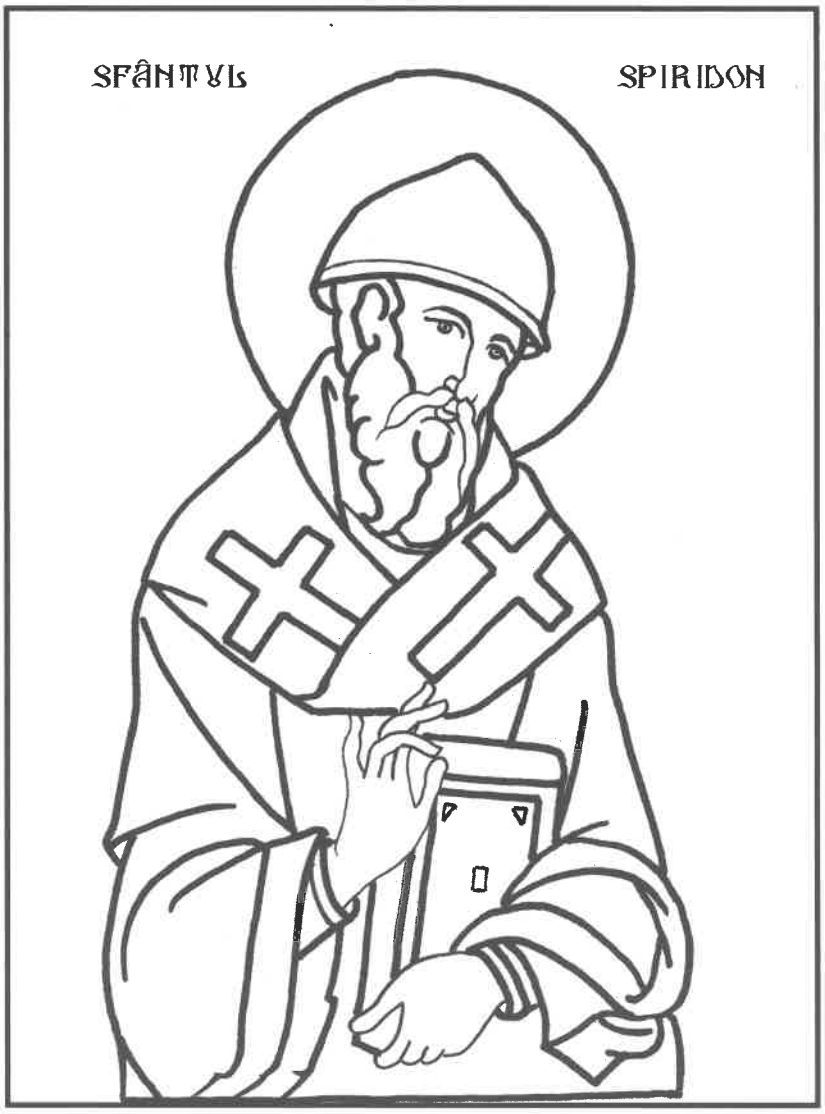

Ce ne învață Sfântul Spiridon?

• *Sfântul Spiridon ne arată că moartea este doar o poartă spre altă viață. Trupul adoarme, dar sufletul omului își continuă călătoria, pentru că sufletul este veşnic. Faptul că există moaşte arată că cei care se apropie de Dumnezeu în timpul vieții pământeşti își sfințesc şi trupurile, între trup şi suflet existând o legătură foarte puternică. Sfântul Spiridon ne dovedeşte că sufletele pot avea o legătură cu trupul şi după moarte, prin puterea lui Dumnezeu. Toate trupurile se vor întâlni din nou cu sufletele, la Învierea lumii.*

• *Sfântul Spiridon ne descoperă în cuvinte foarte simple taina Sfintei Treimi. El ne ajută, prin exemplul cărămizii, să înțelegem cum se poate ca Dumnezeu Unul să fie format din trei Persoane. Ținând cont de asta, am putea spune că este o situație excepțională în care* ***1+1+1=1*** *(trei Persoane, un singur Dumnezeu).*

Activități:

• În următorul drum pe care îl aveți de făcut, pregătiți cuiva o surpriză frumoasă, în numele Sfântului Spiridon, cel care ne învață să călătorim cu folos, spre ajutorul celor din jur.

• Căutați icoana *Sfinta Treime la Stejarul din Mamvri*, pentru a vedea reprezentarea celor trei Persoane dumnezeiești – Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh. Ele sunt mereu împreună şi nedespărțite, fiind Unul Dumnezeu.

Sfântul Ştefan

(27 decembrie)

Ştefan, al cărui nume înseamnă *coroană*, a fost primul mucenic al Bisericii lui Hristos. Născut la Ierusalim, el L-a cunoscut şi urmat pe Domnul în anii propovăduirii Sale. Potrivit Noului Testament, Sfântul Ştefan a fost primul dintre cei şapte bărbaţi *plini de Duh Sfânt şi de înţelepciune*, aleşi de către apostoli pentru a deveni diaconi. Fiind apoi numit răspunzător peste ceilalţi, el a devenit arhidiacon. Le vorbea oamenilor despre Legea Iubirii, marele dar adus oamenilor de Mântuitor, îi boteza pe cei care se converteau la creştinism şi le slujea săracilor din cetate. La începuturi, când existau puţin creştini, rolul diaconului era mai important decât este acum. Să nu uităm că toate acestea se întâmplau la puţin timp după Învierea şi Înălţarea la ceruri a Domnului, când vestirea Evangheliei era periculoasă, iar creştinii erau persecutaţi.

Judecata

La scurtă vreme după începerea misiunii lui Ştefan, necredincioşii au plănuit să îl omoare pe tânărul diacon. După ce au pus la cale un plan împotriva lui, mai marii Templului de la Ierusalim l-au prins şi l-au dus în faţa lui Caiafa, cel care Îl judecase şi pe Iisus. Caiafa era marele preot al Sinedriului – un fel de tribunal religios al evreilor. Cu mult curaj, Ştefan le-a explicat tuturor că se află în înşelare şi că păcătuiesc faţă de Dumnezeu prin ura lor împotriva creştinilor. Când Caiafa l-a întrebat dacă cele ce se spun despre Iisus sunt adevărate, Sfântul Ştefan a rostit o lungă cuvântare în care a arătat că Iisus Hristos este Mesia, Cel vestit de profeţi, şi că iudeii sunt vinovaţi pentru uciderea Lui.

Ştefan a fost imediat acuzat de blasfemie, adică batjocorire a credinţei, şi a fost condamnat la moarte. Tot din Noul Testament aflăm că după pronunţarea sentinţei, cu faţa strălucitoare şi plin de bucurie, Ştefan a strigat: *Iată văd cerurile deschise şi pe Fiul Omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu.*

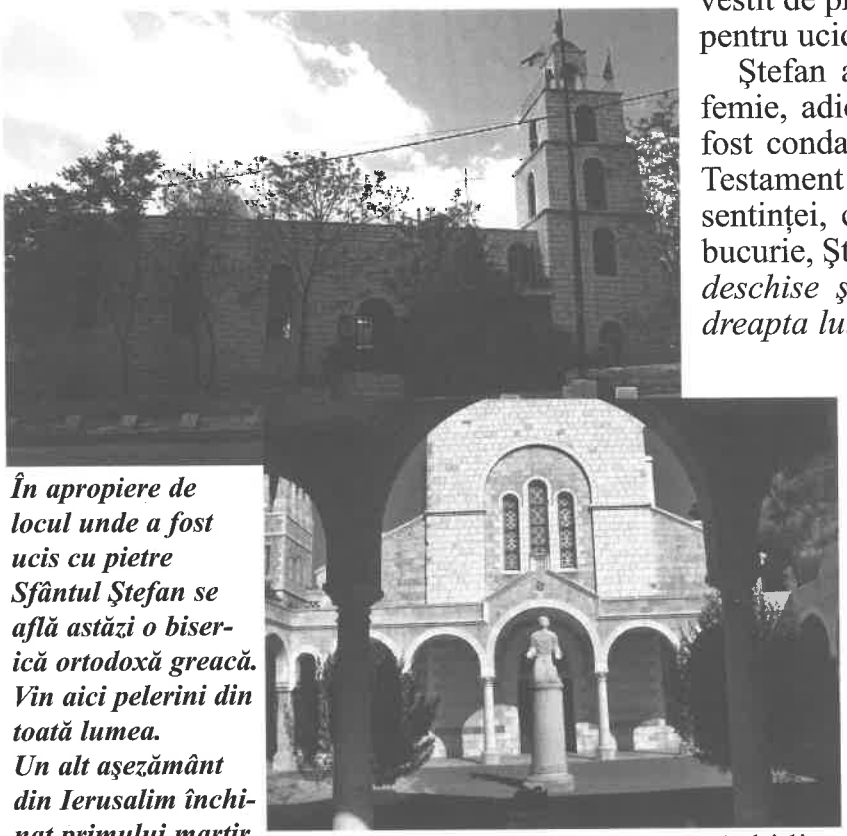

În apropiere de locul unde a fost ucis cu pietre Sfântul Ştefan se află astăzi o biserică ortodoxă greacă. Vin aici pelerini din toată lumea.
Un alt aşezământ din Ierusalim închinat primului martir creştin este bazilica Saint Etienne, ridicată pe locul unde împărăteasa Evdochia construise prima biserică a Sfântului, în secolul V. Acest aşezământ aparţine azi Ordinului catolic dominican, care a cumpărat situl în 1881 şi a înfiinţat aici Şcoala biblică şi arheologică franceză, una din cele mai cunoscute instituţii academice din lume.

Lapidarea

În vremea aceea, cei condamnaţi de Sinedriu erau lapidaţi – omorâţi cu pietre. La fel s-a întâmplat şi cu Ştefan, care a fost scos în afara Cetăţii Ierusalimului, aproape de una dintre porţi, care se numeşte şi acum Poarta lui Ştefan. După exemplul lui Hristos, el s-a rugat pentru iertarea păcatelor celor care aveau să îl ucidă.

Arhidiaconul Ştefan este considerat primul martir al Bisericii, primul ucis pentru că mărturisise credinţa în Iisus. Noul Testament ne spune că printre cei care l-au judecat şi care au asistat la uciderea lui s-a aflat şi Saul, convertit ulterior la creştinism, cel ce avea să devină Sfântul Pavel.

• Caută-l pe Sfântul Ştefan în paginile colorate de la mijlocul cărţii.

• Decupează icoana şi lipeşte-o aici, te va ajuta la colorat.

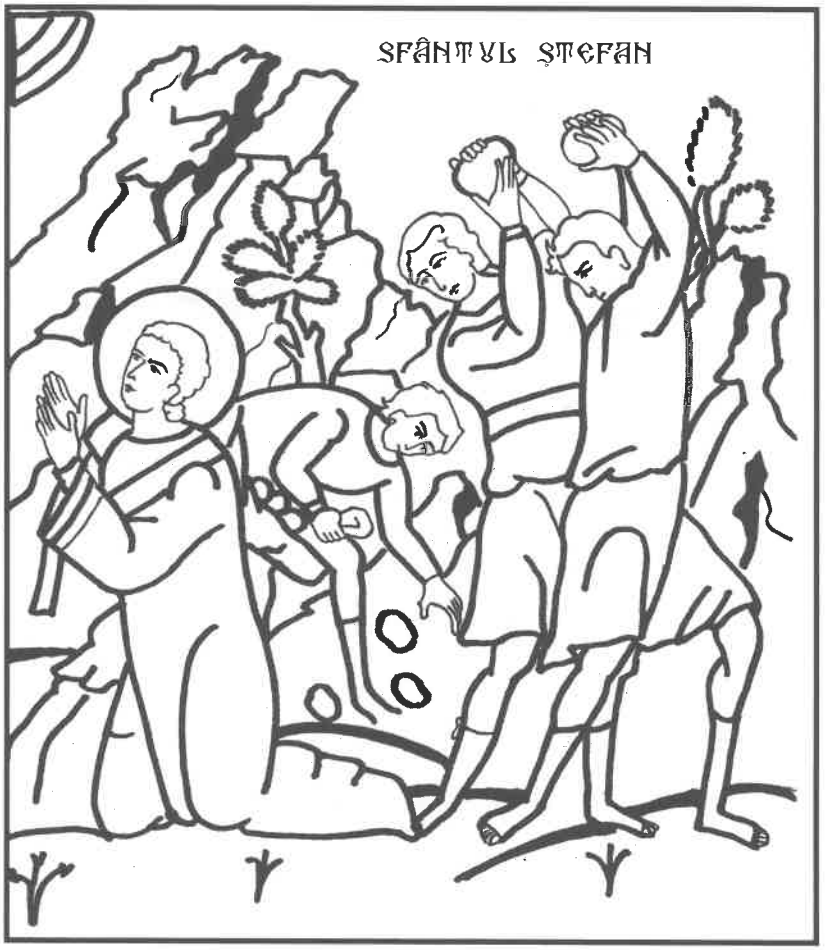

Ce ne învaţă Sfântul Ştefan?

• *Curajul şi dragostea pentru adevăr străluceau pe chipul frumos al Arhidiaconului Ştefan. Deşi era disprețuit de învățații vremii, el nu şi-a pierdut credința, nu s-a temut de nimic. Îşi ținea inima şi mintea în dragostea pentru Hristos, care înseamnă în acelaşi timp dragoste față de toți oamenii.*

• *Iertarea şi rugăciunea pentru vrăjmaşi sunt un fel de testament al primului martir al Bisericii. Ştefan s-a rugat pentru iertarea celor care îl loveau cu pietre, cuprinzându-i în dragostea lui. Putem spune că cei care l-au omorât aveau mai multă nevoie de milă şi de iubire, pentru că ei sufereau, fiind întunecați de ură şi furie, în timp ce Ştefan era mângâiat de Domnul.*

• *Moartea martirică a Sfântului Ştefan ne aminteşte să nu judecăm pe cei care greşesc pentru că ei se pot întoarce la credință şi se pot sfinți. Un astfel de om care a făcut rău creştinilor e Saul, cel care a asistat la uciderea lui Ştefan şi îi persecuta pe creştini. Totuşi, Domnul i S-a arătat şi l-a chemat la propovăduirea Evangheliei, el devenind marele Apostol Pavel, cel care a vorbit atât de frumos despre dragostea nesfârşită a lui Hristos.*

Activitate:

• Şi România are un mare sfânt care a purtat numele Ştefan. Este vorba despre domnitorul Ştefan cel Mare, care a condus Moldova vreme de 47 de ani (între 1457-1504). El este ctitorul multor biserici şi mănăstiri minunate, care prin frumusețea lor au intrat în patrimoniul universal. Căutați un film, o carte sau un cântec din care puteți afla mai multe despre el.

Cuprins

Prefață – întâlnirea continuă / 5

Cei 7 Mucenici Macabei (1 august) / 6
Sfinții Adrian şi Natalia (26 august) / 8
Sfinții Ioachim şi Ana (9 septembrie) / 10
Sfântul Siluan Atonitul (24 septembrie) / 12
Sfinții Ciprian şi Iustina (2 octombrie) / 14
Sfânta Parascheva (14 octombrie) / 16
Sfântul Mare Mucenic Dimitrie (26 octombrie) / 18
Sfinții Arhangheli Mihail şi Gavriil (8 noiembrie) / 20
Sfântul Nectarie (9 noiembrie) / 22
Sfântul Mina (11 noiembrie) / 24
Sfântul Ioan Gură de Aur (13 noiembrie) / 26
Sfânta Ecaterina (25 noiembrie) / 28
Sfântul Stelian (26 noiembrie) / 30
Sfântul Andrei (30 noiembrie) / 32
Sfântul Nicolae (6 decembrie) / 34
Sfântul Nicolae – ocrotitorul călătorilor / 36
Sfântul Spiridon (12 decembrie) / 38
Sfântul Ştefan (27 decembrie) / 40

Cuprins / 42

BIBLIOTECA M.M.B.
PROVENIENȚĂ | PREȚ
am 947 | 7,50

Comenzi prin
Asociația Ortopraxia
(Editura Agaton)
Tel/fax: 0268/211290; 0740/798366
e-mail: comenzi@agaton.ro

www.agaton.ro

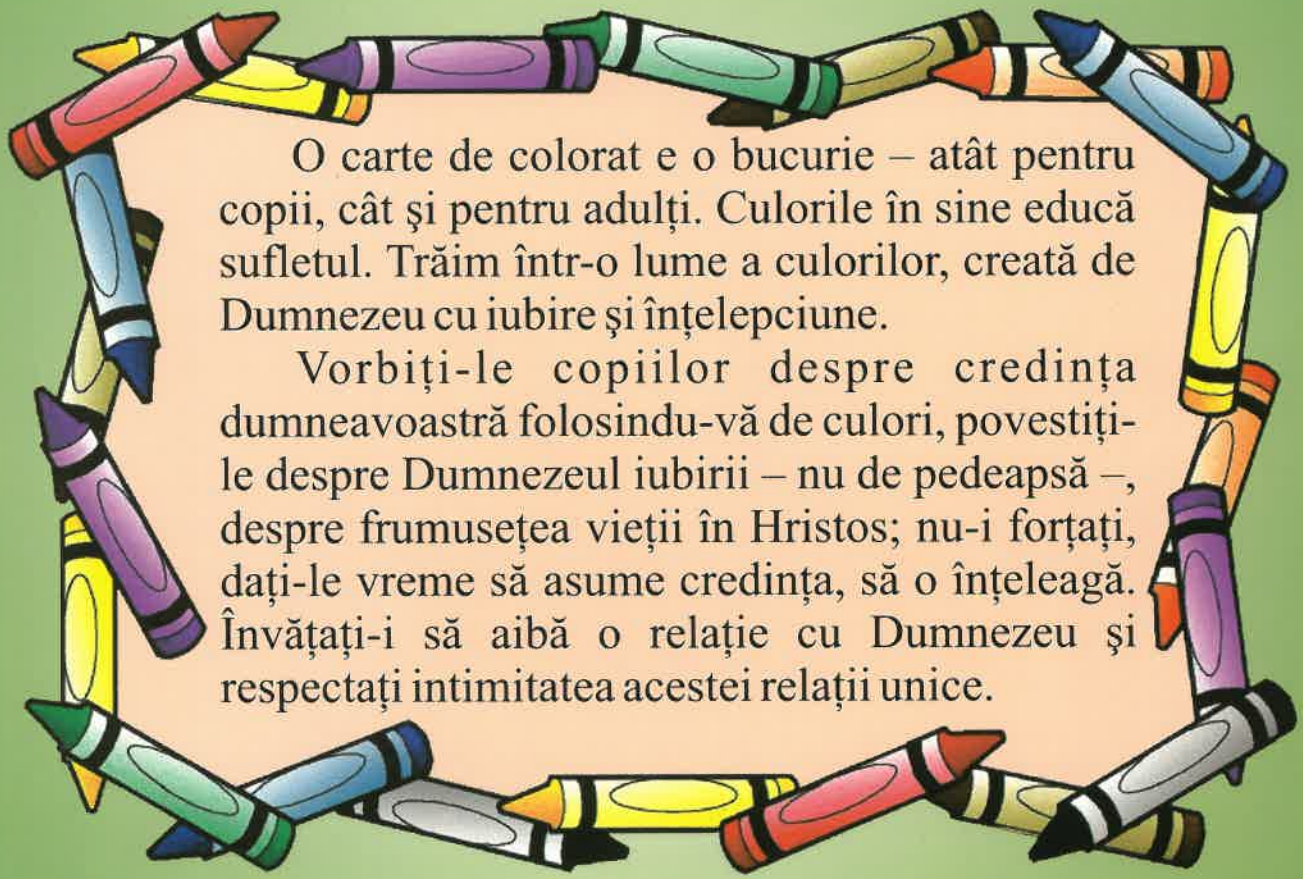

O carte de colorat e o bucurie – atât pentru copii, cât şi pentru adulţi. Culorile în sine educă sufletul. Trăim într-o lume a culorilor, creată de Dumnezeu cu iubire şi înţelepciune.

Vorbiţi-le copiilor despre credinţa dumneavoastră folosindu-vă de culori, povestiţi-le despre Dumnezeul iubirii – nu de pedeapsă –, despre frumuseţea vieţii în Hristos; nu-i forţaţi, daţi-le vreme să asume credinţa, să o înţeleagă. Învăţaţi-i să aibă o relaţie cu Dumnezeu şi respectaţi intimitatea acestei relaţii unice.

7,50 lei

ISBN 978-973-1981-63-5
ISBN 978-973-1981-65-9